

ตัวอย่างคำตามค่าตอบข้อสอบ

คำถาม นายเขียวทำหนังสือเงินกู้จากนายแดงสถานแส่นบาท โดยนายแดงเป็นผู้ไปคิดต่อ นายขาวให้เช่นสัญญาค้ำประกันหนี้เงินกู้รายนี้ แต่นายเขียวคัดค้านไม่ยินยอมด้วย ต่อมาเมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ นายเขียวไม่ชำระหนี้ นายแดงจึงเรียกร้องให้นายขาวชำระหนี้ นายขาวได้ชำระหนี้ทั้งหมดไปแล้วจึงมาฟ้องเรียกร้องจากนายเขียว นายเขียวต่อสู้ว่านายเขียวไม่ต้องรับผิด เพราะนายขาวเป็นบุคคลภายนอกที่มิได้มีส่วนได้เสียในหนี้เงินกู้รายนี้ จึงไม่อาจเข้าค้ำประกันโดยขัดกับเงื่อนไขของลูกหนี้ได้ เมื่อนายเขียวไม่ยินยอมให้นายขาวค้ำประกันหนี้รายนี้ สัญญาระหว่างนายขาวกับนายแดงจึงไม่ใช้สัญญาค้ำประกัน และเมื่อนายเขียวไม่ได้มีนิติสัมพันธ์อย่างใดกับนายขาวเลย นายขาวจึงไม่มีสิทธิได้เบี้ยนายเขียวได้ ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า ข้อต่อสืบของนายเขียวฟังชึ้นหรือไม่ เพราเดหูได้

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคหนึ่ง

วินิจฉัย ข้อต่อสืบของนายเขียวฟังไม่ชึ้น เพราะสัญญาค้ำประกันเป็นสัญญาระหว่างบุคคลภายนอกกับเจ้าหนี้โดยไม่ต้องอาศัยความยินยอมจากลูกหนี้ สัญญาระหว่างนายขาวกับนายแดงจึงเป็นสัญญาค้ำประกัน (5 คะแนน) และเมื่อนายขาวเป็นผู้ค้ำประกันจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในหนี้รายนี้ เมื่อเข้าใช้หนี้แทนนายเขียวลูกหนี้จึงรับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้และมีสิทธิได้เบี้ยนายเขียวได้แม้ว่าลูกหนี้กับผู้ค้ำประกันจะไม่มีนิติสัมพันธ์ในทางสัญญาภันก์ตาม เพறะการรับช่วงสิทธิและสิทธิได้เบี้ยเกิดขึ้น โดยบทบัญญัติของกฎหมาย

คำถาม เป็คกู้เงินห่านหนึ่งแส่นบาท โดยได้จำนำองที่ดินของเป็คแปลงหนึ่งเป็นประกัน และมิได้ทำหนังสือค้ำประกันหนี้รายนี้ด้วย โดยสัญญาค้ำประกันข้อนี้ระบุว่าผู้ค้ำประกันยอมรับผิดร่วมกันกับลูกหนี้ ต่อมหาลังจากที่เป็คผิดนัดไม่ชำระหนี้แล้ว ให้ผู้ค้ำประกันได้ถึงแก่ความตาย บรรดาของไก่ตอกแก่ไข้ผู้เป็นทายาท ห่านเจิงเรยกให้เป็คและไปร่วมกันรับผิดให้หนี้เงินกู้ ดังนี้

(ก) ไปจะกล่าวอ้างได้หรือไม่ว่า คนไม่ต้องรับผิดในหนี้รายนี้ เพราะสัญญาค้ำประกันระหว่างไปแล้วด้วยความตายของไก่ผู้ค้ำประกัน

(ข) ไปจะเกี่ยงให้ห่านทำการบังคับจำนำองเอกสารที่ดินจำนำของเป็คเสียก่อนได้หรือไม่

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 690, 691

วินิจฉัย

ก) ค้ำประกันไม่ใช้สัญญาเฉพาะตัว หากว่าหนี้ของลูกหนี้เกิดขึ้นแล้วในขณะที่ผู้ค้ำประกันตาย สัญญาค้ำประกันย่อมไม่รับจับไปด้วยความตายของผู้ค้ำประกัน กล่าวคือ ความรับผิดชอบสัญญาค้ำประกันนั้น เป็นมรดกทอดๆไปยังทายาทธ่องผู้ค้ำประกัน ดังนั้น ไม่จะอ้างว่าสัญญาค้ำประกันรับสืบไม่ได้ สัญญาค้ำประกันนั้นผูกพันไป แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ก็ไม่ต้องรับผิดชอบไปกว่าทรัพย์มรดกที่ตกทอดถึงตน (เทียบค้ำพิพากษากฎกาที่ 1343/2520)

ข) ไม่จะเกี่ยงให้ห่านไปบังคับจำนำองเอกสารที่คืนจำนำองของเปิดเสียก่อนไม่ได้ เพราะการค้ำประกันโดยที่ผู้ค้ำประกันยอมรับร่วมกันกับลูกหนี้นั้น ผู้ค้ำประกันย่อมไม่มีสิทธิตามมาตรา 690

คำตาม กล้าทำหนังสือถวายเงินหายหนึ่งแสนบาท โดยมีชาญและชัยจดทะเบียนจำนำองที่คืนของตนคนละหนึ่งแปลงเป็นประกันหนึ่งเงินถ้วรบาทนี้ โดยในสัญญาระบุจำนวนเงินจำนำองไว้ว่า ที่ดินของชาญจำนำองห้าหมื่นบาทและที่ดินของชัยจำนำองห้าหมื่นบาท ต่อมาเมื่อหนึ่งถึงกำหนดชำระและกล้าไม่ชำระหนี้ หายจึงดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายฟ้องบังคับจำนำองเอกสารที่คืนของชาญ โดยขายทอดตลาดได้เงินมาใช้หนี้เพียงสามหมื่นบาท ดังนี้ ระหว่างหาย ชาญ และชัย แต่ละคนจะมีสิทธิและหน้าที่ต่อ กันอย่างไรบ้างหรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (2), มาตรา 725

วินิจฉัย 1) สิทธิและหน้าที่ระหว่างหายกับชาญ

- หายบังคับได้เท่าราคาที่ขายได้ คือ สามหมื่นบาทเท่านั้น ส่วนที่ขาดจากที่ตกลงตกลเป็นพับไป (ฎิกา 531/2513)

2) สิทธิและหน้าที่ระหว่างหายกับชัย

- หายมีสิทธิบังคับจำนำองเอกสารที่คืนของชัยได้เท่าจำนวนเงินจำนำองที่ตกลงกันคือ ห้าหมื่นบาท

3) สิทธิและหน้าที่ระหว่างชาญกับชัย

- ชาญผู้จำนำองย่อมไม่มีสิทธิได้เบี้ยชัยผู้จำนำองด้วยกันในทุกราย

ค่าตาม นาย ก. ภู่เงิน นาย ข. เป็นจำนวนเงิน 100,000 บาท โดยเอกสารชนิดนี้จะนำไว้เป็นประกันหนึ่ง โดยมีข้อตกลงในสัญญาว่า นาย ก. ยินยอมให้ นาย ข. เอารถยนต์ที่จำนำไปให้คนเช่าขับ เป็นรถแท็กซี่ได้

ดังนี้ เมื่อได้ค่าเช่ามาถือเป็นค่าตอบแทนดินัย นาย ข. ผู้รับจำนำจะจัดสรรชำระหนี้อย่างไร กรณีหนึ่ง

อีกกรณีหนึ่ง ถ้านาย ก. ภู่เงินนาย ข. เป็นจำนวนเงิน 100,000 บาทแล้วนำแม่โภคจำนำไว้เป็นประกันหนึ่ง ต่อนาแม่โภคได้ตกลูกออกมา แล้ว นาย ข. ได้นำลูกโภคไปขายเพื่อนำเงินมาชำระในหนี้ที่ค้างชำระจะได้หรือไม่

ค่าตอน หลักกฎหมาย : ป.พ.พ.มาตรา 761, 758

วินิจฉัย กรณีที่หนึ่ง นาย ข. ผู้รับจำนาต้องจัดสรรเอาเงินค่าเช่าชำระเป็นค่าตอบเบี้ยที่ค้างชำระเสียก่อน และถ้ามีเงินเหลือก็นำไปชำระหนี้ต้นเงินกู้ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 761

กรณีที่สอง นาย ข. จะนำลูกโภคไปขายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ที่ค้างชำระไม่ได้ เพราะนาย ข. ไม่ใช่เจ้าของแม่โภค และลูกโภคที่ตกลูกออกมา ผู้เป็นเจ้าของคือนาย ก. ผู้จำนำ แต่นาย ข. ในฐานะผู้รับจำนำย่อมมีสิทธิที่จะซื้อทรัพย์สินคือแม่โภคไว้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 758 ได้ อีกทั้งตาม ป.พ.พ.มาตรา 761 มิได้กล่าวถึงค่าตอบแทนตามค่าคงบัญญัติแต่เฉพาะค่าตอบแทนดินัยดังนั้น นาย ข. ผู้รับจำนำจึงนำลูกโภคไปขายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ที่ค้างชำระไม่ได้ดังกล่าว

ค่าตาม ก) เอกทำสัญญารับจ้างสร้างบ้านให้โภ มีกำหนดว่าจะทำให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนต่อมาตรีทำสัญญากับโภว่า ถ้าเอกผิดสัญญาโดยให้โภปรับตรีเป็นเงินวันละหนึ่งพันบาท โดยที่เอกมิได้ยินยอมด้วย

ข) จัดทำสัญญาประกันตัวจำเลยไว้ต่อศาล

สัญญาระหว่างตรีกับโภใน ข้อ ก) และสัญญาระหว่าง ข) มีผลบังคับได้เป็นสัญญา คำประกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ เพราะเหตุใด

ค่าตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคแรก

วินิจฉัย

ก) สัญญาระหว่างตรีกับโภจึงไม่มีหนี้ประชาน ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาคำประกันตาม ป.พ.พ. แต่ใช้บังคับได้ในระหว่างคู่สัญญา

๑) สัญญาประกันตัวจำเลยในคดีอาญา หากจำเลยหลบหนีไม่มาตามกำหนดนัด การบังคับจำเลยก็เพียงจะออกหมายจับ จะบังคับเอาแก่ทรัพย์สินหรือเงินบังคับชำระหนี้ไม่ได้ จึงเป็นสัญญาที่จัตวาผู้ประกันทำไว้ต่อศาล ซึ่งไม่ได้มีหนี้ประชาน ไม่เข้าลักษณะสัญญาค้ำประกันตาม พ.พ. แต่ไม่ผลบังคับได้ตามกฎหมายอื่น

คำตาม ลูกหนี้ทำหนังสือถวายเงินจากเจ้าหนี้หนึ่งแสนบาท มีกำหนดให้คืนสามปีโดยมีผู้ค้ำประกันลงชื่อในสัญญาถวายเงินรายนี้ สองปีต่อมาลูกหนี้ลูกค้าพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย ดังนี้ หากเจ้าหนี้ทวงถามให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ในระหว่างที่ซึ่งไม่ครบสามปีโดยไม่เรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ก่อน ผู้ค้ำประกันจะมีข้อต่อสู้ย่างไร หรือไม่ เพราะเหตุใด

ค่าต่อน หลักกฎหมาย พ.พ. มาตรา 687

วินิจฉัย จากข้อเท็จจริงลูกหนี้ลูกค้าพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ลูกหนี้จึงไม่อาจถือเอาประโภชน์แห่งเงื่อนเวลานับตั้งแต่ลูกค้าสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว แต่ผู้ค้ำประกันยังอ้างกำหนดเวลาชำระหนี้ได้ตามหลักกฎหมายข้างต้น

ดังนั้นผู้ค้ำประกันจะต่อสู้ขึ้นไม่ต้องรับผิดโดยอ้างกำหนดเวลาชำระหนี้ได้

คำตาม นายเขียวทำหนังสือถวายเงินนายแดงสามแสนบาทโดยมีนาข่าวจดทะเบียนจำนวนที่ดินของตนเป็นประกันหนี้ ต่อมาหนี้ขาดอาชญากรรมแล้ว นายแดงได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายฟ้องบังคับจำนำของยศที่ดินที่จำนวนของนายขาวขายทอดตลาดได้เงินชำระหนี้สามแสนบาทพร้อมคอกเบี้ยครบถ้วน นายขาวซึ่งฟ้องเรียกร้องเงินจำนวนสามแสนบาทพร้อมคอกเบี้ยคืนจากนายเขียว ถ้านายเขียวจะต่อสู้ว่าหนี้ขาดอาชญากรรมแล้วในเมื่อนายขาวรับซ่อมสิทธิของนายแดง นายขาวซึ่งไม่อาจฟ้องเรียกร้องเงินคืนจากนายเขียวได้

จากข้อต่อสู้ของนายเขียวดังกล่าว ให้ท่านวินิจฉัยว่านายขาวจะมีสิทธิฟ้องเรียกร้องเงินคืนจากนายเขียวได้หรือไม่ เพราะเหตุใด และถ้านายเขียวมิได้ยกอาชญากรรมที่นี้เป็นข้อต่อสู้ คำวินิจฉัยของท่านจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ออย่างไร

ค่าต่อน หลักกฎหมาย พ.พ. มาตรา 724 วรรคสอง

วินิจฉัย ข้อต่อสู้ของนายเขียวฟังไม่เข้า เพราะกรณีมิใช่กรณีรับซ่อมสิทธิของเจ้าหนี้ เป็นกรณีที่ พ.พ. มาตรา 724 วรรคสอง ให้สิทธิแก่ผู้จำนองของที่จะได้รับเงินใช้คืนจากลูกหนี้ ดังนั้น

นายขาวจึงมีสิทธิฟ้องเรียกร้องเงินคืนจากนายเขียวได้ และแม้ว่านายเขียวจะมิได้ยกอาชญากรรมขึ้น เป็นข้อต่อสู้ คำวินิจฉัยก็ไม่เปลี่ยนแปลง เพราะกรณีนี้ไม่เกี่ยวกับอาชญากรรมดังกล่าวเท่าที่นายได้

ค่าตาม ก. การบังคับจำนำ เจ้าหนี้ได้อาทรพย์สินที่จำนำออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้โดยมิได้ฟ้องศาล ลูกหนี้จะอ้างว่าเจ้าหนี้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

บ. ในการบังคับชำระหนี้จำนำ จำเป็นหรือไม่ว่าเจ้าหนี้จะต้องบังคับจำนำเสนอไป

**ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 764, มาตรา 214 และค่าพิพากรณีย์กារที่ 485/2513
วินิจฉัย**

ก. การบังคับจำนำตาม ป.พ.พ. มาตรา 764 ผู้รับจำนำมีสิทธิที่จะเอาทรัพย์สินที่จำนำออกขายทอดตลาดได้โดยไม่ต้องฟ้องศาล

ดังนั้น ลูกหนี้จะอ้างว่าเจ้าหนี้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตไม่ได้

**ข. การบังคับจำนำ เจ้าหนี้ไม่จำเป็นต้องบังคับจำนำเสนอไป เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้บังคับให้ชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้สามัญก็ได้ตาม ป.พ.พ.มาตรา 214 หรือจะบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนำ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ การจำนำมิได้ผูกพันผู้รับจำนำให้ต้องบังคับจำนำเฉพาะแต่ทางเดียว ฉะนั้น โจทก์จะใช้สิทธิบังคับลูกหนี้อย่างหนี้สามัญโดยஸະບຸຣິມສິທີທີ່ໂຈກມີເໜືອທຽບສິນທີ່ຈຳນາກີ່
ຍ່ອມທຳໄດ້ (ค่าพิพากรณีย์กារที่ 485/2513)**

**ค่าตาม เนื่องจากเจ้าหนี้ทำหนังสือสัญญาซึ่งอรรถจักรยานยนต์จากແຄງ โดยมิได้รับความยินยอม
จากผู้แทนโดยชอบธรรม ขาวทำหนังสือสัญญาค้ำประกันการชำระราคาที่ค้างของเขียว โดยที่ขาว
ไม่รู้ว่าเขียวเป็นผู้เยาว์ ภายหลังจากนั้นขาวรู้ว่าเขียวเป็นผู้เยาว์ทำสัญญาซึ่งอรรถจักรยานยนต์จากແຄງ
โดยมิได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม ซึ่งทำให้สัญญาซึ่งขายนี้เป็นโมฆะ**

**หากขาวประสงค์จะถอนกดังไม่มีกรรมเพื่อเป็นข้อต่อสู้กับเจ้าหนี้ ให้ท่านแนะนำแก่ขาว
กับสิทธิน้ำที่ความรับผิดชอบของขาว ในกรณีดังกล่าวจะมีข้อตอนความกฎหมายอย่างไรบ้าง**

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 681 วรรคสาม และ มาตรา 694

วินิจฉัย

1. สิทธิของขาว

จากข้อเท็จจริงที่ว่าขาวไม่รู้ในขณะทำสัญญาค้ำประกันว่าเขียวเป็นผู้เยาว์ซึ่งไม่อยู่ใน

บังคับของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 681 วรรคสาม ขาวยื่นมีสิทธิยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ขึ้นต่อสู่เจ้าหนี้ได้ แต่ตามอุท่าหารณ์ยังไม่นีข้อต่อสู้ของลูกหนี้ เพราะผู้มีสิทธิ์บอกล้างยังมิได้บอกล้าง โดยมีภาระ ขาวไม่ใช่ผู้มีสิทธิ์บอกล้าง โดยมีภาระตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่มีสิทธิ์บอกล้างโดยมีภาระเอง

2. หน้าที่ความรับผิดชอบของขาว

เมื่อยังไม่มีการบอกล้างโดยมีภาระ ลักษณะเชื้อชาติที่เป็นโดยมีภาระก็ยังสมบูรณ์ไว้บังคับได้ ขาวผู้ค้ำประกันยังต้องรับผิดชอบลักษณะค้ำประกัน

ค่าตอบแทน หากถูกเจ้าหนี้ฟ้องตามมาตรา 691 ให้จำนวนที่คิดของตนแปลงหนึ่งเป็นประกัน และมีสอดแทบทันนั้งสือลักษณะค้ำประกันหนึ่รานนี้ด้วย ข้อสัญญาค้ำประกันข้อหนึ่งระบุว่า สอดผู้ค้ำประกันขอรับผิดชอบกับเจ้าหนี้เป็นลูกหนี้ ดังนี้

- (ก) ลักษณะค้ำประกันรับนี้ สอดผู้ค้ำประกันไม่มีฐานะเป็นผู้ค้ำประกันอีกด้วย ให้หรือไม่
- (ข) หลังจากหากผิดนัดไม่ชำระหนี้ หากมีเรียกให้สอดชำระหนี้ สอดผู้ค้ำประกันจะเกี่ยงให้มีไปดำเนินการบังคับจำนวนของเจ้ากันที่คิดจำนวนของคงยอดเดือนก่อน ให้หรือไม่

ค่าตอบแทนลักษณะค้ำประกัน มาตรา 691

วินิจฉัย

(ก) การทำสัญญาค้ำประกันในลักษณะที่ผู้ค้ำประกันยอมรับผิดชอบกับลูกหนี้นี้ มิได้หมายความว่าผู้ค้ำประกันจะหนดสิ่งฐานะความเป็นผู้ค้ำประกัน เพียงแต่ว่าผู้ค้ำประกันสืบสิทธิบังอย่างไปเท่านั้น เช่น ที่ระบุข้อต่อสู้ตาม มาตรา 688 – 690 แต่ถึงอย่างไรผู้ค้ำประกันก็ยังคงฐานะความเป็นผู้ค้ำประกันอยู่เสมอ

(ข) สอดผู้ค้ำประกันจะเกี่ยงให้เจ้าหนี้ทำการบังคับจำนวนของเจ้ากันที่คิดจำนวนของลูกหนี้เดือนก่อนไม่ได้ เพราะกรณีดังด้วย มาตรา 691 ผู้ค้ำประกันย่อนไม่มีสิทธิตาม มาตรา 690

ค่าตอบแทน ขาดท่านั้งสือถูกเจ้าหนี้ฟ้องและเสียหาย โดยขาดทະเบี้ยนจำนวนที่คิดของตนราคากลาง แสนห้าหมื่นบาทไว้เป็นประกัน และยังมีรายได้เป็นผู้ค้ำประกันหนึ่รานนี้ด้วย ต่อมาขาดทະเบี้ยนจำนวนผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนวนของประสงค์จะได้ถอนจำนวน

ให้ท่านวินิจฉัยว่าตามมีสิทธิ์ได้ถอนงานของหรือไม่ การได้ถอนงานของในกรณีนี้ต้องอาศัยความยินยอมของเจ้าหนี้ผู้รับงานของหรือไม่ และยังมีทางอื่นอีกหรือไม่ที่ศาลจะทำให้ที่ดินแปลงคั่งกล่าวปลดจากงานของ

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 736 มาตรา 744(1)

วินิจฉัย

1. การได้ถอนงานของ

หากเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งงานของ แต่ก็เป็นผู้คำประกันด้วย จึงไม่มีสิทธิ์ได้ถอน หากประสงค์จะได้ถอนงานของต้องเสนอไปที่ฉลุ หากฉลุเจ้าหนี้ตกลงยินยอมด้วย การได้ถอนก็จะเกิดขึ้นได้ ดังนั้นการได้ถอนงานของกรณีนี้ต้องอาศัยความยินยอมของเจ้าหนี้ผู้รับงานของ

2. ทางอื่น

ในทางอื่นทางหนึ่งก็คือ ขาดสามารถทำให้หนี้ร้ายนี้ระงับลงโดยการชำระหนี้และอุปกรณ์ของลูกหนี้ทั้งหมด ย่อมทำให้การงานของระงับลง ที่ดินแปลงคั่งกล่าวก็ปลดจากงานของ

คำตอน นายแสตนถู๊เงินนายสามาน 6,000 บาท โดยมีนายฉัตรชัยมอบสร้อยคอจำนวนเป็นประกันหนี้ไว้ การถู๊เงินและจำนำไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ ต่อมาหนี้ถึงกำหนดชำระ นายแสตนผิดนัด นายสามานได้มีหนังสือบอกกล่าวให้นายแสตนและนายฉัตรชัยชำระหนี้ แต่นายแสตนและนายฉัตรชัยไม่ชำระ นายสามานจึงเอาสร้อยคอที่รับจำนำออกขายทอดตลาด ได้เงินสุทธิเพียง 4,000 บาท ดังนี้ นายสามานจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่ 2,000 บาท และนายฉัตรชัยผู้จำนำได้หรือไม่

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 767 ประกอบมาตรา 653

วินิจฉัย การจำนำ กฎหมายมิได้บังคับว่าจะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ จึงบังคับจำนำโดยการเอาทรัพย์สินที่จำนำออกขายทอดตลาด ได้ เมื่อบังคับจำนำแล้วได้เงินน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ลูกหนี้ยังต้องรับผิดในส่วนที่ขาดอยู่ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 767 วรรคสอง

ในกรณีนี้ มูลหนี้ที่จำนำเป็นประกันคือ การถู๊เงินซึ่งตาม ป.พ.พ. มาตรา 653 จะต้องมีหลักฐานแห่งการถู๊เงินเป็นหนังสือ จึงจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ แต่การถู๊เงินรายนี้ไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือไว้

นายสามานจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่ 2,000 บาท จากนายแสตนลูกหนี้ไม่ได้ และนายสามานจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่จากนายฉัตรชัยผู้จำนำก็ไม่ได้ เพราะนายฉัตรชัยไม่ใช่ลูกหนี้ เป็นแต่เพียง

ผู้อ่าหรพย์สินมาจันนำเป็นประกันหนึ้ และเมื่อมีการบังคับจันนำแล้ว จันนำย่อมระงับสิ่นไป

คำตาม (ก) จันกู้ยืมเงินพุดสามหมื่นบาท สุกคงซื้อในหนังสือสั่งไปถึง世人เมื่อความว่า
ขอให้世人ช่วยเป็นผู้ค้ำประกันหนึ้ที่จันกู้ยืมเงินพุดไปสามหมื่นบาท และถ้า世人ต้องเสียหายอันเกิด^ก
จากการค้ำประกันหนึ้ร้ายนี้ สุกคงคิดชอบหักสิ่งเดียว เสาตอกลงด้วย เสาจึงลงซื้อในหนังสือ
ค้ำประกันหนึ้รายดังกล่าวต่อพุด

(ข) เมียวทำสัญญารับจ้างสร้างบ้านให้แดง มีกำหนดว่าจะสร้างให้แล้วเสร็จภายใน
ในสามเดือน ต่อมาหากาทำสัญญากับแดงว่า ถ้าเมียวพิดสัญญาขาวยอมให้แดงปรับเป็นเงินวันละหนึ่ง
พันบาท ทั้งนี้เมียวมิได้ยินยอมด้วย

สัญญาระหว่างสุกกับ世人ตามข้อ (ก) และสัญญาระหว่าง世人กับแดงตามข้อ (ข) มีผลบังคับ^ก
ได้เป็นสัญญาค้ำประกันหรือไม่ เพราเหตุใด

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคแรก

วินิจฉัย

ก) ตามหลักกฎหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่าสัญญาค้ำประกันต้องเป็นสัญญาที่บุคคลภายนอก^ก
ทำกับเจ้าหนึ้ แต่ในข้อเท็จจริงตามอุทาหรณ์เป็นการทำสัญญาระหว่างบุคคลภายนอกด้วยกันเอง.
มิได้ทำกับเจ้าหนึ้ ดังนั้นสัญญาระหว่างสุกกับ世人จึงไม่ใช่สัญญาค้ำประกันแต่เป็นสัญญาที่บังคับ^ก
ได้ระหว่างคู่สัญญา

ข) ตามหลักกฎหมายข้างต้น สัญญาค้ำประกันที่ทำกับเจ้าหนึ้กี่เพื่อชำระหนี้ของลูกหนึ้
ถ้าลูกหนึ้ไม่ชำระหนี้นั้น จึงต้องมีหนี้ประทานหรือหนี้ของลูกหนึ้ แต่ในข้อเท็จจริงตามอุทาหรณ์^ก
ข้อตอกลงเรื่องเบี้ยปรับเป็นเงินวันละหนึ่งพันบาทลูกหนึ้มิได้ตอกลงด้วยจึงมิใช่หนี้ของลูกหนึ้หรือ^ก
กล่าวได้ว่าสัญญาระหว่าง世人กับแดงไม่มีหนี้ประทาน จึงไม่ใช่สัญญาค้ำประกัน แต่ก็บังคับกันได้
ระหว่างคู่สัญญา

คำตาม เอกภูมิเงินโภ โดยมีตรีเป็นผู้ค้ำประกัน ความในสัญญาค้ำประกันข้อนี้ระบุว่า^ก
“เมื่อหนี้นี้ระงับด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ผู้ค้ำประกันก็จะยังคงยอมรับผิดชอบชำระหนี้แทนให้ทั้งสิ้น”
หลังจากหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โภปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไประยะเวลาหนึ่ง จึงค่อยห่วงถามให้เอกและ

คริชาราหนี แต่ไม่มีการยอมรับว่า โทจึงฟ้องให้เอกสารและตรีร่วมกันรับผิดชอบหนี้เงินกู้นั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า หนี้เงินกู้รายนี้ขาดอาญาความแล้ว ดังนี้

ก) ข้อความในสัญญาค้ำประกันที่ว่า “แม้หนี้จะจ่ายเหตุใด ผู้ค้ำประกันก็จะยังคงยอมรับผิดชอบชำระหนี้แทนให้ทั้งสิ้น” นั้น มีความหมายว่าผู้ค้ำประกันทำสัญญาสละสิทธิ์ไม่ยกอาญาความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ได้หรือไม่

ข) คดีนี้ ผู้ค้ำประกันจะยกอาญาความขึ้นต่อสู้ได้หรือไม่

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 694

วินิจฉัย

ก) การตีความสัญญาค้ำประกันนี้ อาศัยหลักใน ป.พ.พ.มาตรา 11 ที่ว่า “ในกรณีที่มีข้อสงสัยให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่คู่กรณีฝ่ายซึ่งจะต้องเป็นผู้เสียในมูลหนี้นั้น” ซึ่งในกรณีของสัญญาค้ำประกัน คู่กรณีซึ่งจะต้องเป็นผู้เสียในมูลหนี้นั้นก็คือผู้ค้ำประกันนั่นเอง เพราะค้ำประกันเป็นสัญญาที่ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดเดเตเพียงฝ่ายเดียว

ในเมื่อสัญญาค้ำประกันมีข้อความแต่เพียงว่า “แม้หนี้จะจ่ายเหตุใด ผู้ค้ำประกันก็จะยังคงยอมรับผิดชอบชำระหนี้แทนให้ทั้งสิ้น” มิได้ระบุโดยแจ้งชัดว่าผู้ค้ำประกันจะยกอาญาความขึ้นต่อสู้ได้หรือไม่ ดังนี้ ย่อมถือว่ากรณีมีข้อสงสัย จึงต้องตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ค้ำประกัน นั่นคือ ผู้ค้ำประกันมิได้สละสิทธิ์ที่จะยกอาญาความขึ้นเป็นข้อต่อสู้

ข) ผู้ค้ำประกันต่อสู้ได้ว่าฟ้องของโจทก์ขาดอาญาความโดยถือเป็นการยกข้อต่อสู้ของลูกหนี้ขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ ดังที่มาตรา 694 ให้อ่านใจไว้ และเมื่อฟังได้ว่าหนี้ขาดอาญาความจริง ศาลก็ต้องพิพากษายกฟ้องของโจทก์

คำตอน นายเอกทำหนังสือและจดทะเบียนจำนวนที่ดินของตนแปลงหนึ่งเป็นประกันหนี้เงินกู้ไว้กับนายโทและนายตรีรายละหนึ่งแสนบาทตามลำดับ ต่อมานายโทฟ้องบังคับจำนวนและเมื่อขายทอดตลาดได้เงินสุทธิหนึ่งแสนบาทโดยนายจัตวาซื้อที่ดินแปลงนี้ไป ดังนี้

ก) นายตรีจะร้องขอแบ่งส่วนเอาชำระหนี้ก่อนหนึ่งในฐานะผู้รับจำนวนได้หรือไม่

ข) นายตรีจะฟ้องบังคับจำนวนนายจัตวาโดยอ้างว่าซื้อที่ดินดังจำนวนของตนได้หรือไม่

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 730, 732, 744(5)

วินิจฉัย

ก) นายตรีจะร้องขอแบ่งส่วนເອາຫາຮ່າຮ່ານີ້ຈາກເງິນທີ່ບາຍທອດຕາຄກົ່ງໜຶ່ງໃນສູນະຜູ້ຮັນຈຳນອງໄມ້ໄດ້ພຽງເປັນໄປຕາມ ປ.ພ.ພ. ນາຕຣາ 730, 732 ເມື່ອບາຍທອດຕາຄໄດ້ເງິນສູຫຼືທີ່ນຶ່ງແສນບາທຕ້ອງໃຊ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ ນາຍໂທຜູ້ຮັນຈຳນອງຄໍາດັບແຮກກ່ອນ ຈຶ່ງໄມ້ມີເງິນເຫຼືອທີ່ນາຍຕົວຜູ້ຮັນຈຳນອງຄໍາດັບຫລັງຈະໄດ້ຮັບຮ່າຮ່ານີ້

ข) ນາຍຕົວຜູ້ຮັບບັນດຸຈຳນອງນາຍຈັກວາໄມ້ໄດ້ ເພຣະນາຍໂທຝ່ອງບັນດຸຈຳນອງແລ້ວ ການບາຍທອດຕາດທຣພຍ໌ສິນທີ່ຈຳນອງອັນແນ້ອງມາແຕ່ການບັນດຸຈຳນອງແລ້ວ ການຈຳນອງຮາຍຫລັງບ່ອນຮະຈັນສິ້ນໄປຕາມ ປ.ພ.ພ. ນາຕຣາ 744

ຄໍາຄາມ ນາຍສອນກູ້ເງິນນາຍສິງທີ່ 60,000 ບາທ ໂດຍມີນາຍຮວຍຈຳນໍາສ້ອຍເພຣໄວ້ເປັນປະກັນໜຶ່ງ ຕ່ອນມາເມື່ອຕຶ່ງກຳຫັດໜ້າຮ່າຮ່ານີ້ປ່າຍກວ່າ ນາຍສອນໄມ້ມີເງິນໄປໜ້າຮ່າຮ່ານີ້ ນາຍສິງທີ່ຈຶ່ງຕ້ອງບັນດຸຈຳນໍາເອາກັນນາຍຮວຍ ຜົ່ງການບັນດຸຈຳນໍານັ້ນເຈົ້າໜຶ່ງຈະຕ້ອງມີໜັງສືອນອອກລ່າວໄປຢັ້ງລູກໜຶ່ງກ່ອນປັບປຸງວ່າການບອກລ່າວລູກໜຶ່ງກ່ອນນັ້ນນາຍສິງທີ່ຈະຕ້ອງນອກລ່າວໄປຢັ້ງໄລ ນາຍສອນຫຼືອນາຍຮວຍ ແລ້ວເມື່ອການບັນດຸຈຳນໍາແລ້ວ ໜຶ່ງບັນດຸຈຳນໍາເຈົ້າໜຶ່ງຈະເຮັດວາຈາກໄດ້ບ້າງ

ຄໍາຄອນ ຫລັກກູ້ມາຍ ປ.ພ.ພ. ນາຕຣາ 747, ຄຳພິພາກຍາກູ້ກາທີ່ 875/2523

ວິນິຈິນັບ ການຈຳນໍາຕາມຫລັກກູ້ມາຍ ຜູ້ຈຳນໍາອາຂະເປັນຕ້ວລູກໜຶ່ງອອງຫວີ່ເປັນບຸກຄຄລື່ອນໍຈຳນໍາທຣພຍ໌ສິນຂອງຕົນເປັນປະກັນໜຶ່ງອັນບຸກຄຄລື່ອນຈະຕ້ອງໜ້າຮ່າກໍໄດ້ ດັ່ງນັ້ນຕາມປັບປຸງນາຍຮວຍໄດ້ນໍາສ້ອຍເພຣຂອງຕົນຈຳນໍາເປັນປະກັນໜຶ່ງ ຜົ່ງການຈຳນໍານາຍສອນຈະຕ້ອງໜ້າຮ່າມີ່ອນນາຍສອນໄມ້ມີເງິນໄປໜ້າຮ່າຮ່ານີ້ ນາຍສິງທີ່ບໍ່ມີຈະຕ້ອງບັນດຸຈຳນໍາເອາກັນນາຍຮວຍ ແຕ່ການບັນດຸຈຳນໍານັ້ນ ເຈົ້າໜຶ່ງຈະຕ້ອງມີໜັງສືອນອອກລ່າວໄປຢັ້ງລູກໜຶ່ງກ່ອນ ຜົ່ງດາມປັບປຸງນາຍສອນແລ້ວນາຍຮວຍຍ່ອມເປັນລູກໜຶ່ງທັງຄູ່ ດັ່ງນັ້ນນາຍສິງທີ່ຈຶ່ງຕ້ອງນອກລ່າວໄປຢັ້ງນາຍສອນແລ້ວນາຍຮວຍດ້ວຍທັງສອງຄນ

ສ່ວນໜຶ່ງບັນດຸຈຳນໍາເຈົ້າໜຶ່ງ ນາຍສິງທີ່ຈະເຮັດວາຈາກນາຍຮວຍອີກໄມ້ໄດ້ ໜ້າຮ່ານໍຍ່ອມຮະຈັນສິ້ນໄປແລ້ວ ນາຍສິງທີ່ເຈົ້າໜຶ່ງຄົງມີສິທີເວີຍກວ່ອງເອາຈາກນາຍສອນລູກໜຶ່ງໃນສ່ວນທີ່ບັນດຸຈຳນໍາ (ຄຳພິພາກຍາກູ້ກາທີ່ 875/2523)

ຄໍາຄາມ ນາຍເຈົ້າສັນຍາກູ້ເງິນຈາກນາຍແດງຈຳນວນສອນບາທມີກຳຫັດໃຊ້ຄືນສາມປີ ໂດຍມີຂໍອຕຄລົງໃນສັນຍາກູ້ເງິນວ່າໄໝໜ້າຮ່າຮ່ານີ້ແລ້ວ ແລ້ວຄືນສັນຍາກູ້ເງິນຈຶ່ງຂໍ້ອໜຶ່ງຂໍ້ອຳກີ່ຍ່ອມໄຫ້ຜູ້ໄກ້ກູ້ຝ່ອງເຮັດວາຈາກນາຍສອນລູກໜຶ່ງ

ในสัญญาภูมิข้อความต่อไปเพียงว่า ผู้ค้าประกัน เท่านั้น ภายหลังจากนั้นหากเดือน นายเขีบไว้ไม่มีเงิน ส่งดอกเบี้ย นายแดงทางให้นายเขีบชำระดอกเบี้ยแทนนายเขีบก็เพิกเฉยเสีย นายแดงจึงฟ้องเรียกให้ นายขาวชำระเงินดันพร้อมดอกเบี้ย หากนายขาวจะต่อสู้ ดังนี้

- ก) สัญญาค้าประกันไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือ
- ข) หนังสือไม่ถึงกำหนดชำระ
ให้ท่านวินิจฉัยว่า ข้อต่อสู้ดังกล่าวฟังขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคสอง

ป.พ.พ.มาตรา 686

วินิจฉัย

ก) ข้อความที่จะเป็นหลักฐานแห่งการค้าประกันนั้น ไม่จำเป็นต้องบรรยายความรับผิดชอบของผู้ค้าประกัน ขอเพียงแต่ให้มีข้อความแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนนกับผู้ค้าประกันว่ามีการค้าประกันและมีลายมือชื่อผู้ค้าประกันลงไว้ก็เพียงพอที่จะพิจารณาให้บังคับตามสัญญาค้าประกันได้ เมื่อนายขาวลงลายมือชื่อต่อท้ายในสัญญาภูมิข้อความต่อไปเพียงว่าผู้ค้าประกันเท่านี้ก็เป็นหลักฐานให้เจ้าหนนฟ้องร้องบังคับคดีเอาแก่นายขาวในฐานะผู้ค้าประกันได้ (แนวคำวินิจฉัยจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 710/2499) ข้อต่อสู้ของนายขาวจึงฟังไม่เขื่น

ข) ลูกหนนไม่ชำระดอกเบี้ยให้เจ้าหนนทุกเดือนตามสัญญา เจ้าหนนทั้งสามก็ไม่ชำระ ลูกหนนได้ชี้อ่ว่ำพิคนัดเมื่อมีข้อสัญญาถ้าผู้กู้ทำผิดสัญญาข้อนึงข้อใดก็ยอมให้ผู้กู้ฟ้องเรียกเงินดันและดอกเบี้ยได้ ดังนี้ เมมานี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ผู้ให้กู้ก็มีสิทธิฟ้องขอให้ชำระเงินดันและดอกเบี้ยได้และฟ้องผู้ค้าประกันได้ด้วย (แนวคำวินิจฉัยจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 536/2513) ข้อต่อสู้ของนายขาวจึงฟังไม่เขื่น

คำตอน อาทิตย์กู้เงินจันทร์ห้าแสนบาท โดยจำนวนที่คืนของตนແປลงหนึ่งเป็นประกัน และมีอังการทำสัญญาค้าประกันหนึ่รานี้ด้วย ทั้งนี้ สัญญาค้าประกันที่อังการทำกับจันทร์นั้นมีความข้อหนึ่งระบุว่า ผู้ค้าประกันยอมรับผิดร่วมกันกับลูกหนน ต่อมาอาทิตย์พิคนัดไม่ชำระหนน จันทร์จึงเรียกให้อังการชำระหนนในฐานะผู้ค้าประกัน ดังนี้

- (ก) อังการจะเกี่ยงให้จันทร์บังคับจำนวนเงินเดือนที่คืนจำนวนของอาทิตย์เสียก่อนได้หรือไม่
- (ข) หากอังการต้องชำระหนนตามสัญญาค้าประกันในการใช้สิทธิໄล่เบี้ยเอา กับอาทิตย์

ลูกหนี้ อังคาระมีสิทธิอย่างไรบ้าง

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 690, 691, 693

วินิจฉัย

(ก) โดยหลักแล้ว ผู้ค้าประกันมีข้อต่อสู้ที่จะเกี่ยงให้เจ้าหนี้บังคับชำระหนี้ออกจากทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยึดถือไว้เป็นประกันเสียก่อนได้ แต่ถ้าหากผู้ค้าประกันต้องรับผิดร่วมกัน กับลูกหนี้แล้ว ผู้ค้าประกันย่อนไม่มีสิทธิหันวันนี้ จะนั้น อังคาระเกี่ยงให้จันทร์บังคับจำนำของ เอาภัยที่ดินจำนวนของอาทิตย์เสียก่อนไม่ได้ เพราะตนเองทำสัญญาค้าประกันโดยยอมรับผิดร่วม กันกับลูกหนี้ หรือยอมรับผิดชอบลูกหนี้ร่วมกับลูกหนี้ชั้นต้นนั้นเอง

(ข) หากอังคาระเข้าชำระหนี้ตามสัญญาค้าประกัน อังคาระย่อมมีสิทธิໄล่เบี้ยอาทิตย์ลูกหนี้ เพื่อต้นเงินกับดอกเบี้ย และเพื่อการที่ต้องสูญเสีย หรือเสียหายไปอย่างใด ๆ เพื่อการค้าประกัน นั้น ในกรณีอังคาระเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้บรรดาเมืองน้อ ลูกหนี้ด้วย ซึ่งมาตรา 226 บัญญัติ ว่า บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ขอบที่จะใช้ประกันแห่งหนึ่นนี้ได้ในนามของตนเอง ดังนั้น อังคาระจึงรับเอาสิทธิจำนวนเงินที่ดินของอาทิตย์ลูกหนี้เพื่อการใช้สิทธิໄล่เบี้ยของคนต่อไปได้ โดยผลของมาตรา 693 วรรคท้าย ประกอบกับมาตรา 226

**คำตอน นายก้าวสำหรับสืบทอดเจ้าหนี้จากนายหาญสามแสนบาท โดยนายชาญและนายชัยด
จะเป็นเจ้าหนี้ที่ดินของตนคนละหนึ่งแปลง เป็นประกันหนี้เงินกู้ร้ายนี้ มีข้อตกลงในสัญญา
ข้างต้นว่าถ้าจะบังคับจำนวนให้บังคับเจ้าจากที่ดินของนายชัยก่อนที่ดินของนายชาญ ต่อมาก่อนนี้
ถึงกำหนดชำระและนายก้าวไม่ชำระหนี้ นายหาญจึงดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายฟ้อง
บังคับจำนวนเจ้าจากที่ดินของนายชัยขายทอดตลาด ได้เงินมาใช้หนี้เพียงสองแสนห้าหมื่นบาท
ดังนี้ ระหว่างนายหาญ นายชาญ นายชัย แต่ละคนจะมีสิทธิและหน้าที่ต่อภันอย่างไรบ้างหรือไม่
เพราเหตุใด**

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (1)

ป.พ.พ. มาตรา 725

วินิจฉัย

(1) สิทธิและหน้าที่ระหว่างนายหาญกับนายชาญ

นายหาญมีสิทธิบังคับจำนำของเจ้าจากที่ดินของนายชายได้เพื่อชำระหนี้ที่ยังขาดอยู่จำนวนห้าหมื่นบาท เพราะสัญญาจำนำของมีข้อตกลงระบุลำดับไว้ เมื่อบังคับจำนำเจ้าจากที่ดินของนายชายลำดับที่หนึ่งได้ไม่พอกชำระหนี้ก็มีสิทธิบังคับเจ้าจากลำดับที่สองก็คือที่ดินของนายชาย

(2) สิทธิและหน้าที่ระหว่างนายหาญกับนายชาย

นายหาญไม่มีสิทธิเรียกร้องจากนายชายอีก เพราะนายหาญมีทรัพย์สิทธิเฉพาะที่ดินจำนวนของนายชายเท่านั้น นายชายเป็นบุคคลภายนอกผู้จำนำของประกันหนี้ของลูกหนี้ นายชายจึงไม่ต้องรับผิดชอบย่างใดอีก

(3) สิทธิและหน้าที่ระหว่างนายชายกับนายชาย

ตามข้อเท็จจริงเป็นกรณีมีการระบุลำดับไว้ ผลก็คือต้องบังคับตามลำดับเท่านั้น จะเปลี่ยนไปตามมาตรา 725 ว่าผู้จำนำของมีสิทธิได้เบี้ยกันไม่ได้

นายชายและนายชายต่างก็เป็นผู้จำนำของด้วยกัน จึงไม่มีสิทธิได้เบี้ยซึ่งกันและกัน

คำตาม กู้สูมากู้เงินนุงช 6,000 บาท โดยมีคนึงนิจอมบาร์อยกอจำนำเป็นประกันหนี้ไว้ การกู้ยืมเงินและจำนำไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ ต่อมาหนี้ถึงกำหนดชำระ กู้สูมายกคืนด้วยนุงช ได้มีหนังสือบอกกล่าวให้กู้สูมายกและคนึงนิจชำระหนี้ แต่คุณทั้งสองไม่ชำระ นุงชจึงเอาทรัพย์ที่รับจำนำออกขายทอดตลาดได้เงินสุทธิเพียง 4,000 บาท ดังนี้ นุงชจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่ 2,000 บาท จากกู้สูมายกคืนนี้ และคนึงนิจผู้จำนำได้หรือไม่

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 767 วรรค 2 ประกอบมาตรา 653

วินิจฉัย การจำนำ กู้หมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ จึงบังคับจำนำโดยการเอาทรัพย์สินที่จำนำออกขายทอดตลาดได้ เมื่อบังคับจำนำแล้วได้เงินน้อยกว่าจำนำหนี้ ค้างชำระ ลูกหนี้ยังต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาดอยู่ตามมาตรา 767 วรรคสอง ในกรณีนี้ลูกหนี้ที่จำนำเป็นประกันคือการกู้ยืมเงิน ซึ่งตามมาตรา 653 จะต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือจึงจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ แต่การกู้ยืมเงินรายนี้ไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือไว้ นุงชจึงฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่ 2,000 บาทจากกู้สูมายกคืนนี้ไม่ได้ และนุงชจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่จากคนึงนิจผู้จำนำก็ไม่ได้ เพราะคนึงนิจมิใช่ลูกหนี้ เป็นแต่เพียงผู้เอารับทรัพย์สินมาจำนำเป็นประกันหนี้ และเมื่อมีการบังคับจำนำแล้ว จำนำยื่นระวางเดือนถัดไป (ฎีกาที่ 200/2496)

คำตาม นายจันกุ้ยเงินนายพุด สามเสนนາທ นายพุดติดค่อให้นายสุกลงชื่อเป็นผู้ค้าประกัน ในหนังสือสัญญาภัยขึ้น โดยที่นายจันคัดค้านไม่เขียนยอม เมื่อหนีรายนี้ถึงกำหนดชำระ นายสุกได้ชำระหนี้ทั้งหมดของนายจันให้ นายพุดซึ่งนายพุดก็รับไว้ ต่อมานายสุกจึงฟ้องไปเบี้ยเอาจากนายจัน นายจันต่อสู้ว่า นายสุกไม่มีสิทธิ์ไปเบี้ยเอาจากนายจัน โดยถ้าว่าสัญญาค้าประกันไม่เกิดขึ้น เพราะสูญหนี้ไม่ได้ขึ้นยอมอนุญาต อีกทั้งนายสุกที่เป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียในหนี้เงินกู้ รายนี้ จึงไม่อาจเข้าชำระหนี้แทนสูญหนี้โดยขึ้นใจสูญหนี้ได้ ข้อต่อสู้ของนายจันฟังขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคแรก, มาตรา 693

วินิจฉัย ข้อต่อสู้ของนายจันฟังไม่ขึ้น เพราะสัญญาค้าประกันเป็นสัญญาระหว่างบุคคลภายนอกกันเจ้าหนี้โดยไม่ต้องอาศัยความขึ้นยอมจากสูญหนี้ สัญญาระหว่างนายสุกกับนายพุด จึงเป็นสัญญาค้าประกัน

เมื่อนายสุกเป็นผู้ค้าประกันจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในหนี้รายนี้ เมื่อเข้าใช้หนี้แทนนายจัน สูญหนี้จึงรับช่วงสิทธิ ของเจ้าหนี้ และมีสิทธิ์ไปเบี้ย นายจันสูญหนี้ได้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

คำตาม เอกภัยเงินโท ไปจำนวนหนึ่ง โดยมีตรีเป็นผู้ค้าประกัน ความในสัญญาค้าประกัน ตอนหนึ่งระบุว่า “แม้หนี้จะจับด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ผู้ค้าประกันก็จะยังรับผิดชอบชำระหนี้แทนให้ทั้งสิ้น” หลังจากหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โทปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไประยะหนึ่งจึงค่อยหุงตามให้เอกและตรีชำระหนี้ แต่ไม่มีใครยอมชำระ โทจึงฟ้องให้เอกและตรีชำระหนี้เงินกู้นั้น ดังนี้

ก) การที่เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โทไม่ใช้สิทธิฟ้องร้องเสียในทันที แต่กลับปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไประยะหนึ่งนั้น ตรีผู้ค้าประกันจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ว่าเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่สูญหนี้ อันเป็นเหตุให้ผู้ค้าประกันหลุดพันจากความรับผิดได้หรือไม่

ข) ด้านหนึ่งภัยเงินรายนี้ขาดอาชญากรรมแล้ว และตรีผู้ค้าประกันยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ แต่โทกล่าวอ้างว่า ตรีทำสัญญาค้าประกันโดยสละสิทธิไม่ยกอาชญากรรมขึ้นต่อสู้ ขอกล่าวอ้างของโทผู้เป็นเจ้าหนี้ พึงขึ้นหรือไม่

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 694, 700

วินิจฉัย ก) การที่หนึ่งถึงกำหนดชำระแล้วเจ้าหนี้ไม่ฟ้องลูกหนี้ในทันทีนั้น เป็นสิทธิที่เจ้าหนี้จะพึงทำได้ไม่ถือเป็นการผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ตามมาตรา 700 มได้ (โดยนัยคำพิพากษาฎีกาที่ 371/2508 เป็นต้น)

ข) การตัดความสัญญาค้ำประกันนั้น อาศัยหลักใน ป.พ.พ. มาตรา 11 ที่ว่า "ในกรณีที่มีข้อสงสัยให้ตัดความไปในทางที่เป็นคุณแก่คู่กรณีฝ่ายซึ่งจะต้องเป็นผู้เสียในมูลหนี้นั้น" ซึ่งในกรณีของสัญญาค้ำประกัน คู่กรณีซึ่งจะต้องเป็นผู้เสียในมูลหนี้นั้นก็คือผู้ค้ำประกันนั้นเอง เพราะค้ำประกันเป็นสัญญาที่ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้แต่เพียงฝ่ายเดียว

ในเมื่อสัญญาค้ำประกันมีข้อความแต่เพียงว่า "แม้หนี้จะจับด้วยเหตุใด ผู้ค้ำประกันจะยังคงรับผิดชอบชำระหนี้แทนให้ทั้งสิ้น" โดยมิได้ระบุอย่างชัดแจ้งว่า ผู้ค้ำประกันจะยอมรับผิดแพ้ในกรณีที่หนี้ขาดอาชญากรรม ดังนี้ ย่อมถือว่ากรณีมีข้อสงสัย จึงต้องตัดความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ค้ำประกัน นั้นคือผู้ค้ำประกันมิได้สละสิทธิที่จะยกอาชญากรรมขึ้นเป็นข้อต่อสู้

สรุป ศาลต้องพิพากษายกฟ้อง เพราะหนี้ขาดอาชญากรรม และผู้ค้ำประกันยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้

ค่าตอบแทน เบี้ยทำหนังสือสัญญาภัยเงินจากแดง หนึ่งล้านบาท โดยมีค่าและข่าวจดทะเบียนจำนวนที่คิดของตนคนละหนึ่งแปลงประกันหนี้รายนี้ตามลำดับ ทั้งนี้คู่สัญญาตกลงกันว่าที่คิดของค่าใช้จ่ายของประกันหนี้เป็นเงินห้าแสนบาท ที่คิดของข่าวจำนวนของประกันหนี้เป็นเงินห้าแสนบาท ต่อมามีเมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ เบี้ยไม่ชำระหนี้ 釆งจึงดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ฟ้องบังคับจำนวนออกจากที่คิดของข่าว ข่าวจะขอให้ไปบังคับจำนวนของเขากาที่คิดของค่าก่อนได้หรือไม่ และถ้า釆งปลดจำนวนให้แก่ค่าไปก่อนแล้ว ข่าวจะถือเป็นเหตุให้ตนหลุดพ้นจากความรับผิดได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ค่าตอบแทนลักษณะ ป.พ.พ. มาตรา 710, มาตรา 726

วินิจฉัย

- กรณีนี้ เป็นการจำนวนทรัพย์ล้ำเสียง และมีข้อตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (2) มใช่ (1)

- เมื่อเป็นกรณีมิได้ตกลงระบุลำดับไว้ ข่าวจึงขอให้ไปบังคับ จำนวน เอกจากที่คิดของค่าก่อนไม่ได้

- ในการปฏิที่จะปรับใช้กับ ป.พ.พ. มาตรา 726 ต้องเป็นข้อตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (1) แต่ตามอุท่าหารณ์เป็นการตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (2) ขาวจะต้องรับผิดชอบที่ตกลงไว้ (5 แสนบาท) จึงถูกเหตุที่แดงปลดจำนำให้แก่คำ เพื่อให้หลุดพ้นจากความรับผิดไม่ได้

คำตาม นายเอกเอารถจักรยานยนต์ไปฝากบริษัทมั่งมีเพื่อขาย จำนวน 30 คัน นายประพันธ์ ผู้จัดการบริษัทมั่งมีได้นำรถจักรยานยนต์ไปจำนำกับนายอุดม 8 คัน เป็นเงิน 30,000 บาท นายเอก เรียกรถคืนจากนายอุดม นายอุดมต่อสู้ว่าได้รับจำนำไว้โดยสุจริต ให้ท่านวินิจฉัยว่าข้อต่อสู้ของ นายอุดมฟังชึ้นหรือไม่ และนายเอกจะเรียกรถคืนจากนายอุดมได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ หลักกฎหมาย :- ป.พ.พ.มาตรา 747 ประกอบ ป.พ.พ. มาตรา 1336

วินิจฉัย :- ตามปัญหา การที่นายเอกนำรถจักรยานยนต์ไปฝากบริษัทมั่งมีเพื่อขายเท่ากับ นายเอก เชิดบริษัทมั่งมีเป็นตัวแทน การที่นายประพันธ์นำรถไปจำนำกับนายอุดม และนายอุดม รับจำนำไว้โดยสุจริต เพราะเห็นว่าทรัพย์อยู่ในความครอบครองของนายประพันธ์ซึ่งคิดว่ามีสิทธิ ทำได้ แต่ข้อต่อสู้ของนายอุดมฟังไม่เข้า เพราะแม้ผู้รับจำนำจะสุจริตเพียงใดก็ไม่มีกฎหมายยกเว้น ให้ได้สิทธิ และการที่นายเอกซึ่งเป็นเจ้าของรถที่แท้จริงยอมตัดตามเอาทรัพย์คืนได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1336 โดยนายเอกจะต้องเสียค่าโภคให้กับนายอุดม อีกทั้งผู้จำนำไม่ใช่เจ้าของทรัพย์ จึงเป็น การเอาทรัพย์ไปจำนำโดยไม่มีอำนาจตาม ป.พ.พ. มาตรา 747 ซึ่งมีหลักว่า ผู้จำนำจะต้องเป็น เจ้าของทรัพย์สินที่จำนำ

คำตาม นายจันทำสัญญาภัยเงินนายพุดหนึ่งแสนบาท นายจันพานายสุกมาทำสัญญาค้ำประกันหนี้รายนี้กับนายพุด หลังจากนั้น นายเสาซึ่งเป็นญาติของนายพุด ตกลงกับนายพุดทำสัญญาค้ำประกันหนี้รายนี้โดยที่ นายจันมิได้ยินยอมด้วย และนายสุกก็ไม่ได้รับทราบแต่อย่างใด

เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ นายจันไม่ชำระหนี้ นายพุดจึงเรียกร้องเอาจากนายเสา เมื่อนายเสา ชำระหนี้ให้กับนายพุด ไปแล้วทั้งหมดหนึ่งแสนบาทพร้อมกับดอกเบี้ยหนึ่งหมื่นบาท เช่นนี้ นายเสาจะ มีสิทธิเรียกร้องเอาจากนายสุกได้บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 680 วรรคแรก, มาตรา 682 วรรคสอง

วินิจฉัย

1. นายเสานเป็นผู้ค้าประกัน แม้นายขันลูกหนี้ได้ยินยอมด้วยเพระสัญญาค้าประกันเป็นสัญญาระหว่างบุคคลภายนอกกันเจ้าหนี้

นายเสาและนายสุกเป็นผู้ค้าประกันหนี้ของนายขัน ซึ่งเป็นหนี้รายเดียวกัน นายเสาและนายสุก จึงเป็นผู้ค้าประกันที่มีความรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกัน แม้ว่านายสุกไม่ทราบว่านายเสาทำสัญญาค้าประกันหนี้รายนี้ก็ตาม

2. เมื่อนายเสาชำระหนี้ให้นายพุดไปแล้วทั้งหมดหนี้แสนบาทพร้อมด้วยดอกเบี้ยหนึ่งหมื่นบาท นายเสาจึงมีสิทธิเรียกร้องเอาจากนายสุกอย่างลูกหนี้ร่วม ซึ่งในระหว่างลูกหนี้ร่วมกันหากมิได้ตกลงไว้เป็นอย่างอื่น ต้องรับผิดเท่า ๆ กัน ดังนี้ กรณีนี้ นายเสาจึงมีสิทธิไอล่เมียนายสุกได้ห้ามม่นห้ามทาง

คำตาม หนี้เงินกู้รายหนี้มีการค้าประกันด้วย หนี้เงินกู้รายนี้ถือกำหนดชำระเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2530 ครั้นถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 เจ้าหนี้จึงค่อยมาทางตามให้ลูกหนี้ชำระ ลูกหนี้ได้ชำระหนี้ให้เจ้าหนี้บางส่วนในวันที่ 1 มีนาคม 2539 แล้วไม่ชำระอีกเลย เจ้าหนี้จึงมาฟ้องลูกหนี้ และผู้ค้าประกันให้รับผิดในวันที่ 1 มีนาคม 2542 ผู้ค้าประกันต่อสู้ว่าฟ้องของโจทก์ขาดอาชญากรรม ขอให้ศาลยกฟ้อง ดังนี้ การที่ผู้ค้าประกันยกอาชญากรรมขึ้นเป็นข้อต่อสู้นั้น ฟังดูเหมือนไม่

คำตอน หลักกฎหมาย พ.พ.พ.มาตรฐาน 692

วินิจฉัย การที่ลูกหนี้ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้บางส่วนในวันที่ 1 มีนาคม 2539 นั้น ถือเป็นการรับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้อันมีผลทำให้อาชญากรรม溯คดหยุดลง ต้องเริ่มนับอาชญากรรมแห่งหนี้กู้ยืมซึ่งมีกำหนด 10 ปีขึ้นไป แต่เมื่ออาชญากรรม溯คดหยุดลงเป็นไทยแก่ลูกหนี้ขอนเป็นไทยแก่ผู้ค้าประกันด้วย ดังนั้น ฟ้องของโจทก์จึงยังอยู่ในอาชญากรรม ข้อต่อสู้ของผู้ค้าประกันฟังไม่เข้า

คำตาม นายเขียวทำหนังสือกู้เงินจากนายแดงจำนวนแปดแสนบาท โดยมีนายขาวและนายดำจดทะเบียนจำนวนที่ดินของตนคนละหนึ่งแปลงเป็นประกันหนี้รายนี้ ในสัญญาจำนวนนี้ข้อตกลงระบุลำดับไว้ว่า ถ้าจะบังคับจำนวนที่ดินบังคับจำนวนของเอาก่อนที่ดินของนายขาวก่อนแล้วจึงบังคับจำนวนของเอาก่อนที่ดินของนายดำ

ต่อมาหนี้เงินกู้รายนี้ขาดอาชญากรรมแล้ว นายแดงผู้รับจำนวนของเงินจำนวนขึ้นตอนของ

กฎหมายฟ้องบังคับจำนำของเจ้ากู้ที่คืนของนายขาว ขายทอดตลาดได้เงินมาชำระหนี้แปดแสนบาท พร้อมคอกเบี้ย ให้ท่านวินิจฉัยดังนี้ นายขาวจะฟ้องเรียกร้องเงินคืนจากนายเขียวได้หรือไม่ ถ้านายเขียวยกข้อต่อสื้วว่าหนี้ขาดอายุความแล้ว

1. นายขาวจะฟ้องໄล่เบี้ยเอาเจ้ากู้ชำระได้หรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 724 วรรคสอง, มาตรา 725

วินิจฉัย

1. สิทธิของนายขาวกับนายเขียว

เมื่อนายขาวเป็นผู้จำนำของประกันหนี้ของนายเขียว และที่คืนที่จำนำของนายขาวถูกบังคับจำนำของ ขายทอดตลาดได้เงินชำระหนี้แปดแสนบาทพร้อมคอกเบี้ย

นายขาวย่อมมีสิทธิได้รับเงินใช้คืนจากนายเขียวท่ากับที่นายแดงได้รับใช้หนี้จากการบังคับจำนำ คือแปดแสนบาทพร้อมกับคอกเบี้ย ตาม ป.พ.พ.มาตรา 724 วรรคสอง ที่ให้สิทธิแก่ผู้จำนำ ไม่ใช่กรณีรับช่วงสิทธิจากเจ้าหนี้มา นายเขียวจึงจะอ้างเรื่องอายุความขึ้นมาต่อสู้ไม่ได้

2. สิทธิของนายขาวกับนายดำ

ตามปัญหาเป็นกรณีที่มีการระบุลำดับไว้ จึงมีการบังคับจำนำตามลำดับ ผู้จำนำของที่ถูกบังคับจำนำของ ย่อมไม่มีสิทธิໄล่เบี้ยผู้จำนำของด้วยกัน แม้ว่า ป.พ.พ.มาตรา 725 บัญญัติไว้ว่าในกรณีที่มิได้ระบุลำดับไว้ ผู้จำนำของจะໄล่เบี้ยกันไม่ได้ก็ตาม มิได้มายความว่า ถ้าระบุลำดับกันไว้จะทำให้ผู้จำนำของมีสิทธิໄล่เบี้ยผู้จำนำของด้วยกันได้ เพราะมิฉะนั้น การระบุลำดับกันไว้จะไม่มีประโยชน์สำหรับผู้จำนำของลำดับหลังแต่อย่างใด

ดังนั้น นายขาวไม่มีสิทธิໄล่เบี้ยเอาเจ้ากู้ชำระ

คำตาม นายก้าวเงินนายขาว 200,000 บาท โดยเอาใบหุ้นจำนำไว้เป็นประกันหนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้นายก้าวไม่มีเงินไปชำระ นายขาวจึงนำใบหุ้นที่รับจำนำไว้ออกขายทอดตลาด ต่อมาก็เป็นคดีขึ้นสู่ศาลโดยนายก้าวให้การว่า นายขาวผู้เป็นเจ้าหนี้ใช้สิทธิโดยไม่สูญเสียโดยเอาใบหุ้นที่รับจำนำไว้ออกขายทอดตลาดโดยไม่ฟ้องศาล ดังนี้คำให้การของนายก้าวฟังขึ้นหรือไม่อย่างไร

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 764 วรรค 2

วินิจฉัย คำให้การของนายก้าวไม่ชัด การที่นายขาวผู้เป็นเจ้าหนี้เอาหุ้นที่รับจำนำไว้ออกขายทอดตลาดนั้น เป็นไปตาม ป.พ.พ.มาตรา 764 วรรค 2 ซึ่งให้อำนาจผู้รับจำนำไว้โดยไม่ต้องฟ้อง

ศาลแพ่งต้องขยาดคดีอาชญากรรมสิทธิ์ไม่สูงริตไม่ (คำพิพากษาฎีกาที่ 875/2523)

คำตาม นายหนึ่งทำหนังสือสัญญาภัยเงินนายสองจำนวน 800,000 บาท โดยมีนายรามทำหนังสือสัญญาค้ำประกันหนึ่งรายนี้ เมื่อหนึ่งถึงกำหนดชำระ นายหนึ่งผิดนัดและไม่ยอมชำระหนี้ภัยหลังจากที่หนึ่งขาดอาชญากรรมแล้ว นายสองทวงถามหนึ่งจากนายหนึ่งอีก และนายหนึ่งได้ทำหนังสือสัญญาบันนายสอง ยอนรับจะใช้หนึ่งให้นายสองภัยใน 3 เดือน ครั้นถึงกำหนด นายหนึ่งก็ไม่ชำระหนี้ นายสองจึงฟ้องนายหนึ่งและนายสามให้ชำระหนี้ จากข้อเท็จจริงนี้ อยากรู้ว่าการที่นายหนึ่งลูกหนึ่งยอมรับจะใช้หนึ่งให้นายสองเจ้าหนี้โดยทำเป็นหนังสือรับสภาพไว้จะมีผลกระทำต่อนายสามผู้ค้ำประกันที่จะต่อสู้คิดว่าหนึ่งรายนี้ขาดอาชญากรรมแล้วได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 692, 694

วินิจฉัย การที่นายหนึ่งทำหนังสือสัญญาภัยกับนายสอง ยอนรับจะใช้หนึ่งให้ภัยหลังจากที่หนึ่งขาดอาชญากรรมแล้ว มิใช่เป็นการรับสภาพหนี้ในระหว่างอาชญากรรม อันจะทำให้อาชญากรรมลดลง จึงไม่เป็นไทยแก่นายสามผู้ค้ำประกัน ตาม ป.พ.พ.มาตรา 692

ดังนั้น การที่นายหนึ่งลูกหนึ่งยอมรับจะใช้หนึ่งให้นายสองเจ้าหนี้โดยทำเป็นหนังสือสัญญา จึงไม่มีผลกระทำต่อนายสามผู้ค้ำประกัน นายสามมีสิทธิยกข้อคู่ต่อสู้ว่าหนึ่งรายนี้ขาดอาชญากรรมแล้ว ได้ เพราะการที่ลูกหนึ่งสละประโภชน์แห่งอาชญากรรม ย่อมไม่มีผลกระทำบุกรุกเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกัน

คำตาม ในกรณีต่อไปนี้ ผู้ค้ำประกันจะหลุดพ้นจากความรับผิดหรือไม่ เพราะเหตุใด

1) เจ้าหนึ่นึมีหนังสือปลดหนี้ให้แก่ลูกหนึ่ง แต่ยังคงสงวนสิทธิที่จะเรียกร้องเอาจากผู้ค้ำประกัน

2) เจ้าหนึ่นึด้วยและผู้ค้ำประกันเป็นพยาทคนเดียวของเจ้าหนึ่นึรับนรดกทั้งหมด

3) เจ้าหนึ่นึด้วยและลูกหนึ่งเป็นพยาทคนเดียวของเจ้าหนึ่นึรับนรดกทั้งหมด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 698

วินิจฉัย

1) หนึ่งของลูกหนึ่งยอมรับลงด้วยการที่เจ้าหนึ่งปลดหนี้ให้แก่ลูกหนึ่ง ผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิด ตามหลักกฎหมายข้างต้น แม้ว่าเจ้าหนึ่งยังคงสงวนสิทธิที่จะเรียกร้องเอาจากผู้ค้ำ

ประกันกีตาม

2) ตามปัญหาเป็นกรณีที่สิทธิและความรับผิดในหนี้ตามสัญญาคำประกันตอกอยู่แก่บุคคลคนเดียวกัน หนี้ตามสัญญาคำประกันจึงเกลื่อนกลืนกันไป สัญญาคำประกันจึงจะรับลงด้วยเหตุที่หนี้เกลื่อนกลืนในสัญญาคำประกันเอง มิใช่กรณีที่จะอ้าง ป.พ.พ.มาตรา 698 เพราะหนี้ของลูกหนี้มิได้รับลงแต่อย่างใด ผู้คำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญาคำประกัน เพาะสัญญาคำประกันระงับ

3) กรณีนี้ เป็นกรณีที่หนี้ของลูกหนี้จะรับด้วยเหตุหนี้เกลื่อนกลืน ดังนั้น ผู้คำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดตามหลักกฎหมายข้างต้น

ค่าตาม ลูกหนี้กู้เงินเจ้าหนี้ หนึ่งแสนบาท กำหนดให้คืนสองปีโดยจดทะเบียนจำนวนที่ดินของตนแปลงหนึ่งประกันหนี้รายนี้ และมีข้อตกลงบางข้อในหนังสือสัญญา ดังนี้

- 1) ลูกหนี้จะชำระหนี้ต้องชำระหนี้ครั้งเดียว จะชำระหนี้ล้างจำนวนเป็นวงๆ ไม่ได้
- 2) ลูกหนี้จะบังคับจำนวนให้กันกลางตราชากที่ดินแล้วให้ลูกหนี้พยาภานหากนชื่อในราคานั้น เมื่อขายได้ให้อาภิหารหนี้

ข้อตกลงดังกล่าวมีผลบังคับหรือไม่ เพาะเหตุใด

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 713, 711

วินิจฉัย

1) ข้อตกลงนี้มีผลบังคับได้ เพราะถ้อยคำในตัวบทกฎหมายที่ว่า “ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาจำนวน” ย่อมหมายถึงว่า คู่สัญญาสามารถตกลงเป็นอย่างอื่นได้ เมื่อตกลงกันว่า ลูกหนี้จะชำระหนี้ต้องชำระหนี้ครั้งเดียว จึงมีผลบังคับได้

2) ข้อตกลงนี้ย่อมไม่สมบูรณ์ เพราะเป็นการตกลงกันไว้ก่อนเวลาหนี้ถึงกำหนดชำระให้จัดการแก่ ทรัพย์สินเป็นประการอื่น นอกจากตามบทกฎหมายทั้งหลายว่าด้วยการบังคับจำนวน เพาะวิธีการบังคับจำนวนตามกฎหมายจะต้องฟ้องคดีต่อศาล

ค่าตาม เก่งกู้เงินกล้า 2,000 บาท โดยเก่งมอบทองรูปพรรณให้กล้าไว้เป็นประกันการชำระหนี้ การกู้เงินและจำนำไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ ต่อนานี้ถึงกำหนดชำระเก่งไม่ชำระหนี้ กล้าจึงดำเนินการบังคับจำนำตามขั้นตอนของกฎหมายเอาทองรูปพรรณที่จำนำออกขายทอดตลาด

ได้เงินสุทธิ 1,951 บาท ซึ่งน้อยกว่าหนี้ที่ค้างชำระ เผื่อนี้ กล้าจะฟ้องร้องบังคับให้เก็บรับพิดในจำนวนหนี้ที่ยังขาดดูอยู่ได้หรือไม่ เพาะเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ.มาตรา 747, 767

วินิจฉัย

ข้อเท็จจริงตามปัญหา การกู้ยืมและจำนำไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือการกู้ยืมเงิน เป็นมูลหนี้แยกต่างหากจากการจำนำ การจำนำตามหลักกฎหมายข้างต้น มิได้บังคับต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ เพียงแต่ส่วนมอบสั่งหารि�มทรัพย์เท่านั้น การดำเนินการบังคับจำนำ กระทำได้โดยไม่ต้องพึงคิด เมื่อบังคับจำนำแล้ว จำนำย่อม สิ้นสุดลง

การจะฟ้องร้องต่อศาลขอให้บังคับลูกหนี้ให้ต้องรับพิดใช้เงินที่ขาดจำนวนอยู่ จึงต้องพิเคราะห์ว่าสิทธิเรียกร้อง เกิดจากมูลหนี้อย่างใด ตามปัญหา มูลหนี้เป็นการกู้ยืมเงินกัน ตามกฎหมายกู้ยืม หากกู้ยืมเงินกว่า 50 บาท ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อของผู้ยืมจึงจะฟ้องร้องบังคับคดีได้

แม้หนี้ข้างขาดจำนวนอยู่ 49 บาท แต่มูลหนี้กู้ยืมเป็นจำนวน 2,000 บาท การฟ้องร้องขอให้ใช้เงินที่ขาดจำนวนเท่ากับฟ้องขอให้ชำระเงินที่กู้ยืมไป เมื่อการกู้ยืมเงินไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ จึงฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้ (แนววินิจฉัย จากฎีกาที่ 200/2496 (ประชุมใหญ่))

ดังนั้นกล้าจะฟ้องร้องบังคับให้เก็บรับพิดในจำนวนหนี้ที่ยังขาดดูอยู่ไม่ได้

คำตอน (ก) จันกู้ยืมเงินพุคห้าหมื่นบาท สุกlongชื่อในหนังสือสั่ง ไปถึงเสามีข้อความว่า ขอให้เสาช่วยเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ที่จันกู้ยืมเงินพุคไปห้าหมื่นบาท และถ้าเสาต้องเสียหายอันเกิดจาก การค้ำประกันหนี้รายนี้ สุกlongดีรับพิดชอบทั้งสิ้น เสาตกองด้วย เสาจึงลงชื่อในหนังสือค้ำประกัน หนี้รายดังกล่าวต่อพุค

(ข) เอกทำสัญญาประกันตัวจำเลยในคดีอาญาไว้ต่อศาล สัญญาระหว่างสุกlong เสาในข้อ (ก) และสัญญายในข้อ (ข) มีผลบังคับได้เป็นสัญญาค้ำประกันตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ หรือไม่ เพาะเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคแรก

วินิจฉัย

ก) ตามหลักกฎหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่าสัญญาค้ำประกันต้องเป็นสัญญาที่บุคคลภายนอก

ทำกับเจ้าหนี้ แต่ข้อเท็จจริงตามอุท่าหารณ์เป็นการทำสัญญาระหว่างบุคคลภายนอกด้วยกันเองมิได้ทำกับเจ้าหนี้ ดังนั้นสัญญาระหว่างสูกันเตาจึงไม่ใช่สัญญาค้ำประกันแต่เป็นสัญญาที่บังคับได้ระหว่างคู่สัญญา

๑) สัญญาประกันตัวจำเลยในคดีอาญา ไม่มีความผูกพันในทางหนี้สินระหว่างจำเลยกับศาลแต่อย่างใด เป็นเพียงต้องไปศาลตามกำหนดคัดเท่านั้นจึงไม่มีหนี้ประธานที่จะค้ำประกัน เป็นเพียงสัญญาที่เอกสารประกันทำไว้ต่อศาล มีผลบังคับได้ตามกฎหมายอื่น ไม่เข้าลักษณะค้ำประกัน

คำตาม หนี้เงินกู้รายหนึ่งมีการค้ำประกันด้วย หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ เจ้าหนี้ปล่อยเวลาให้ล่วงเดยไปจนถึงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๘ จึงค่อยหุงตามให้ลูกหนี้ชาระหนี้ ซึ่งลูกหนี้ได้ชำระค่าดอกเบี้ยบางส่วนให้แก่เจ้าหนี้ในวันนั้น แต่หลังจากนั้นก็ไม่ชำระอีกเลย เจ้าหนี้เรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระก็ไม่ชำระ เจ้าหนี้จึงฟ้องลูกหนี้และผู้ค้ำประกันต่อศาล เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ จำเลยซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันต่อสืบว่าการที่เจ้าหนี้ปล่อยเวลาให้ล่วงเดยนานนาน ไม่ดำเนินการฟ้องร้องเสียตั้งแต่แรกที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถือเป็นการผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ ทำให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดตาม ป.พ.พ. มาตรา ๗๐๐ และฟ้องของโจทก์ขาดอาญาความแห่งหนี้กู้ยืมซึ่งมีกำหนด ๑๐ ปี ขอให้ศาลมีพิกายฟ้อง

ดังนี้ ข้อต่อสืบของผู้ค้ำประกันในแต่ละประเด็นฟังขึ้นหรือไม่

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา ๖๙๒, ๗๐๐

วินิจฉัย

(ก) การผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้อันจะเป็นเหตุให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดตามมาตรา ๗๐๐ นั้น จะต้องปรากฏว่ามีคำเสนอ คำสนองระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ตกลงผ่อนเวลาชำระหนี้ออกไป ซึ่งมีผลผูกมัดเจ้าหนี้ว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่อนออกไปนั้น เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้อง หรือฟ้องร้องลูกหนี้ซึ่งไม่ได้ แต่จากข้อเท็จจริงเป็นเรื่องลูกหนี้ผิดนัดแล้ว เจ้าหนี้ไม่ฟ้องทันทีเท่านั้น ซึ่งเป็นสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะฟ้องร้องลูกหนี้เมื่อไรก็ได้ ภายใต้อาชญาความเจ้าหนี้หาได้แสดงเหตุนาที่จะผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ไม่ ดังนั้น ข้อต่อสืบของผู้ค้ำประกันในประเด็นนี้ ฟังไม่เข้า

(ข) ข้อต่อสืบของผู้ค้ำประกันที่ว่าฟ้องของโจทก์ขาดอาชญาความ ฟังไม่เข้า เพราะจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าลูกหนี้ได้ชำระค่าดอกเบี้ยบางส่วนให้แก่เจ้าหนี้ ซึ่งถือเป็นการรับสภาพหนี้ อันเป็นเหตุ

ให้อาชญากรรมแห่งหนึ่งที่มีลักษณะคุกคามดัง ต้องเริ่มต้นนับอาชญากรรมขึ้นใหม่ เมื่ออาชญากรรมจะเป็นโทษแก่ลูกหนี้ ข้อนี้เป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วย

คำตาม เกี่ยวกับสัญญาภัยเงินจากคงหนี้ແສນนาท โดยมีขาว คำ และน้ำเงิน จดทะเบียน จำนวนที่คิดของตนคนละหนึ่งແປلغประกันหนึ่งรายนี้ตามลำดับ ทั้งนี้ คู่สัญญาตกลงกันว่าที่คิดของขาวจำนวนของประกันหนึ่งเป็นเงินสองหนึ่นนาท ที่คิดของคำจำนวนของประกันหนึ่งเป็นเงินสองหนึ่นนาท และที่คิดของน้ำเงินจำนวนของประกันหนึ่งเป็นเงินหกหนึ่นนาท ต่อมาແຜงปลดจำนวนให้ขาวและคำ เช่นนี้ เมื่อถูกฟ้องบังคับจำนวนของน้ำเงินจะอาศัยเหตุดังกล่าวเพื่อขอหักหนี้ของตนลงได้บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 710, มาตรา 726

วินิจฉัย กรณีนี้เป็นการจำนวนทรัพย์หลายสิ่ง และมีข้อตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (2) มีไช่ (1)

กรณีที่จะปรับใช้กับ ป.พ.พ. มาตรา 726 นั้นต้องเป็นข้อตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (1)

ดังนั้น น้ำเงินจะขอหักหนี้ของตนลงไม่ได้ เพราะผู้จำนวนในกรณีมีข้อตกลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 710 วรรคสอง (2) ต้องรับผิดตามที่ตกลงกัน และการปลดจำนวนก็เป็นสิทธิของเจ้าหนี้

คำตาม นายโจ้เงินนายแจงโดยนั่นารถยนต์จำนวนไว้เป็นประกันหนึ่ง ต่อนายแจงได้นำรถยนต์ไปให้ นายชาช่องอยู่ข้างบ้านเช่าเป็นเวลา 2 วันเพื่อจะขับไปรับลูกสาวที่จะกลับจากต่างประเทศที่สนามบินคอนเมือง นายชาได้นั่นารถยนต์ไปจอดไว้ที่บ้านของตน ในคืนนั้นเกิดไฟไหม้ อุบัติเหตุจากที่อื่นและได้ไหม้บ้านของนายแจงและนายชาด้วย ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การที่นายแจงนำรถยนต์ไปให้นายชาเช่านั้น นายโจ้มิได้ยินข้อมูลด้วย ดังนี้ นายแจงผู้รับจำนวนจะต้องรับผิดชอบความเสียหายของรถยนต์ที่รับจำนวนไว้อย่างไรบ้างหรือไม่

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 760

วินิจฉัย ตามปัญหา การที่นายแจงนำรถยนต์ที่นายโจ้จำนวนไว้ไปให้นายชาเช่าโดยมิได้รับความยินยอมจากนายโจ้เสียก่อน ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นกับทรัพย์ที่รับจำนวนไว้ นายแจงก็ต้องรับ

ผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นและตามปัญหา หากนายแจงพิสูจน์ได้ว่าลีสอย่างไทรทรัพย์สินจำนำก็ต้องสูญหายหรือบูบスタイル เพราะไฟได้ไหม้ถูกلامน้ำจากที่อื่นอันเป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจจะป้องกันได้ และไฟได้ไหม้บ้านของนายชาญชัยเข้ารวมทั้งบ้านของนายแจงด้วย เพราะถ้ารับยกต้นนั้นขอคดอยู่ที่บ้านนายแจงรถยกต้นนั้นก็ย้อมถูกไฟไหม้อยู่ดี หากนายแจงพิสูจน์ได้ดังที่ว่านี้ นายแจงก็ไม่ต้องรับผิด

คำตาม 釆用กู้เงินเชิงจำนำ 60 ล้านบาท โดยแบ่งได้นำที่ดินของแครงราดา 20 ล้านบาท และเหลือเงินนำที่ดินของเหลือ ราดา 30 ล้านบาทมาจำนำองเป็นหลักประกันในหนี้เงินกู้ดังกล่าว และมีฟ้าตอกลงกับเจขวเป็นผู้ค้ำประกันหนี้รายนี้ โดยได้ทำหนังสือลงลายมือชื่อฟ้าเป็นหลักฐาน หลังจากที่แดงผิดนัดการชำระหนี้ เจขวขอให้ฟ้าชำระหนี้ดังกล่าวโดยฟ้องทั้งแครงและฟ้า ฟ้าขอให้บังคับการชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เจขวรับจำนำอย่างก่อนทั้ง 2 แปลง อย่างทราบว่า ฟ้ามีสิทธิ์เบิกบานขอให้ทำการรับชำระหนี้จากที่ดินทั้ง 2 แปลงดังกล่าวได้หรือไม่เพระเหตุใด ยกหลักกฎหมายประกอบให้ชัดเจน

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680, 690

การทำหลักฐานของการเป็นผู้ค้ำประกันของฟ้าถูกต้องตามหลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680(2)ผลจึงทำให้เจ้าหนี้สามารถเรียกให้ผู้ค้ำประกันทำการชำระหนี้ตามสัญญาค้ำประกันได้

อย่างไรก็ตามการที่เจ้าหนี้มีทรัพย์ของถูกหนี้ซึ่งถือไว้เป็นประกันตามมาตรา 690 เมื่อผู้ค้ำประกันร้องขอกฎหมายกำหนดให้เจ้าหนี้ต้องให้ชำระหนี้ออกจากทรัพย์ซึ่งเป็นประกันนั้นก่อน ซึ่งตามปัญหาปรากฏว่าที่ดินที่เป็นหลักประกันในหนี้รายนี้มีเพียงที่ดินราดา 20 ล้านของแครงเป็นประกันส่วนอีกแปลงหนึ่งเป็นของเหลือของเจ้าหนี้ไม่ถูกหนี้

ดังนั้นฟ้าจึงมีสิทธิขอให้เจ้าหนี้บังคับการชำระหนี้จากที่ดินแปลงของแครงราดา 20 ล้านก่อนเท่านั้นจะขอบคุณเบื้องให้ชำระจากที่ดินแปลงของเหลือไม่ได้

คำตาม อาทิตย์ขอให้จันทร์ช่วยประกันตัวอังคาร ซึ่งเป็นผู้ต้องหาไปจากศาล โดยอาทิตย์พูดรับรองกับจันทร์ว่าหากอังการหลบหนีและจันทร์ต้องชำระค่าปรับต่อศาลเป็นเงินมากน้อยเท่าใด อาทิตย์จะรับผิดชอบให้จันทร์ทั้งสิ้น ต่อมากล่าวอังการหลบหนีเป็นเหตุให้ศาลมีสั่งปรับจันทร์เมื่อจันทร์ชำระค่าปรับต่อศาลแล้วได้เรียกให้อาทิตย์ชดใช้แต่อาทิตย์บิดพริว จันทร์จึงฟ้องขอให้

ศาลบังคับ อาทิตย์ต่อสู้คดีว่า สัญญาที่โจทก์ (จันทร์) นำมาฟ้องเป็นสัญญาค้ำประกัน แต่ขาดหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของจำเลย (อาทิตย์) จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง ดังนี้ ข้อต่อสู้ของอาทิตย์ฟังขึ้นหรือไม่

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680

виниждя สัญญาระหว่างอาทิตย์กับจันทร์ไม่ใช่สัญญาค้ำประกัน เพราะการที่อาทิตย์ผูกพันตนต่อจันทร์นั้นจันทร์มิได้มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ในมูลหนี้ใด ๆ เลย สัญญาระหว่างอาทิตย์กับจันทร์ เป็นแต่เพียงสัญญาระมนาคที่ใช้บังคับกัน ได้ เพราะทำถูกต้องตามหลักของนิติกรรม ซึ่งอาจเรียกว่า สัญญารับรองใช้ความเสียหาย แต่ไม่เข้าลักษณะของสัญญาค้ำประกัน เพราะค้ำประกันเป็นสัญญา ระหว่างผู้ค้ำประกันกับเจ้าหนี้เท่านั้น

ดังนั้น ข้อต่อสู้ของอาทิตย์ฟังไม่ขึ้น เพราะสัญญาระหว่างอาทิตย์กับจันทร์เป็นแต่เพียง สัญญาระมนาค และไม่อยู่ในบังคับของร่องแบบหรือร่องหลักฐานการฟ้องร้องบังคับคดี

คำตาม เจ้าหนี้ผู้รับจำนำองจะเลือกฟ้องบังคับจำนำองกับฟ้องบังคับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้ สามัญ จะมีผลเดกต่างกันที่เป็นสาระสำคัญอย่างไร จดอธิบายและยกตัวอย่างพอสังเขป

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 728 ประกอบ มาตรา 733

การฟ้องบังคับจำนำองตาม ป.พ.พ. มาตรา 728 ตัวอย่าง ก. ภ.เงิน ข. 100,000 บาท โดยเอาที่คืนจำนำองไว้เป็นประกันหนี้ ถ้า ก. ไม่ชำระหนี้ ข. ฟ้องบังคับจำนำองชั่นจะดีและนำเช็คที่คืนที่จำนำองออกขายทอดตลาด ได้เงินสุทธิ 70,000 บาท ในกรณีเช่นนี้ หนี้ที่ยังขาดอยู่อีก 30,000 บาท และคงเบี้ย ก. ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ป.พ.พ. มาตรา 733 แม้ลูกหนี้จะมีทรัพย์สินอื่นอีก ข. เจ้าหนี้ก็ไม่มีสิทธิจะนำเช็คทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้มาชำระได้ เว้นแต่จะมีข้อตกลงในสัญญา จำนำองไว้เป็นพิเศษอกหนี มาตรา 733 ว่าถ้าบังคับจำนำองได้เงินไม่พอชำระหนี้ ก. ลูกหนี้ขึ้น ขอนให้เช็คทรัพย์สินอื่นของ ก. ชำระหนี้ได้จนเต็มจำนวน

การฟ้องบังคับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้สามัญ จากตัวอย่างข้างต้นถ้าฟ้องเรียกเงินคืนธรรมดาก็โดยไม่ฟ้องบังคับจำนำอง ข.เจ้าหนี้มีสิทธิเช็คทรัพย์สินที่จำนำอง และทรัพย์สินอื่น ๆ ของ ก.ออกขายทอดตลาดชำระหนี้ได้จนเต็มจำนวน

คำตาม นายເບິ່ງເປັນເຈົ້າຂອງຮອບນີ້ປ່ອຮ່າໜ້າ ຕ່ອມາເກີດເສຍຫຼຸກຈົກຕໍ່າທົ່ວປະເທດ ນາຍເບິ່ງໄມ້ນີ້ເປັນຈຶ່ງນໍາຮອບນີ້ຂອງຕົນພຽນໃນເອກສາຣສີທີປະຈຳຮອບນີ້ດັ່ງກ່າວໄປຝາກນາຍເຂົ້ອງເຈົ້າຂອງເຕັນທີ່ຂ່າຍຮອບນີ້ໃຫ້ຊ່ວຍຂ່າຍຮອບອອນໃຫ້ ປຣາກງູວ່ານາຍເຂົ້ອງເສີບພັນນົບລົດທຳໃຫ້ເມືນຂາດມືອຈຶ່ງນໍາຮອບປ່ອຮ່າໜ້າອີງນາຍເບິ່ງໄປຈຳນຳຕ່ອນນາຍໄປ ດັ່ງນີ້ ນາຍເບິ່ງຈະຂອດກົນຈາກນາຍໄປໄດ້ຫວຼາໄມ້ອ່າງໄວ

คำตอบ ດານລັກແລ້ວ ບຸຄຄລ໌ສິ່ງນີ້ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໄມ້ສາມາຮັດທີ່ຈະຈຳນຳທຽບພົນທີ່ໄມ້ໃຫ້ຂອງຕົນໄດ້ແຕ່ໃນການນີ້ ເຈົ້າຂອງຮອບນີ້ມີສ່ວນທຳໃຫ້ບຸຄຄລຸ້ຽນຈຳນຳ ສິ່ງເປັນບຸຄຄລາກຍານອົກແລ້ວມີຄວາມສູງຮົດເຂົ້າໃຈຜົກວ່າຜູ້ຈຳນຳເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ແທ້ຈິງ ເພຣະໄດ້ມອບເອກສາຣສີທີ່ຂອງຮອບໄທ້ໄປ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຈຳນຳຈຶ່ງສາມາຮັດຕົກຕາມຮອບນີ້ຂອງຕົນຄືນໄດ້ແຕ່ຕ້ອງເສີຍຄ່າໄດ້ດອນ

คำตาม ອາທິດຍີປະກອບການກ້າວ ອາທິດຍີຮັບຈັນທີ່ເຂົ້າທຳການໃນດໍາແຫ່ງພັກຈານກີບເງິນໂດຍນີ້ອັນການເປັນຜູ້ຄໍາປະກັນການທຳການຂອງຈັນທີ່ ລັ້ງຈາກທຳການໄດ້ຮະບະໜີ້ຈັນທີ່ບັກຍອກເງິນທີ່ສູກກ້າວຮະວາກຄ່າສັນຄ້າໄປ ວິມເປັນເງິນທັງສິນທຸກແສນນາທີ່ ຊຶ່ງຍູ້ໃນບອນເຫດທີ່ອັງກາຣະຈະຕ້ອງຮັບຜົດຕາມສ້າງຢູ່ຄໍາປະກັນ ແຕ່ອາທິດຍີຄົງຍິນຍອນໄຫ້ຈັນທີ່ຜ່ອນທຳການທີ່ບັກຍອກໄປຄືນເປັນຮາຍເດືອນໆ ລະຫັ້ມື່ນນາທເປັນເວລານີ້ປີ ໂດຍທີ່ອັນການຜູ້ຄໍາປະກັນນີ້ໄດ້ຮູ້ເຫັນຍິນຍອນດ້ວຍ ຈັນທີ່ທຳການທີ່ໄດ້ອາທິດຍີເພີ່ງງວດເຄີຍວາແລ້ວໄມ້ທຳການທີ່ບັກຍອກແລ້ວ ອາທິດຍີຈຶ່ງພ້ອງບັນດັບໃຫ້ອັງກາຣັບຜົດຕາມສ້າງຢູ່ຄໍາປະກັນອັງກາຣ ຕ່ອສູ້ຄືວ່າ ກາຣທີ່ອາທິດຍີຍອນໄຫ້ຈັນທີ່ຜ່ອນທຳການທີ່ບັກຍອກໄດ້ເປັນເວລາດີ່ງນີ້ປີນີ້ ເປັນກາຣຜ່ອນເວລາທຳການທີ່ໄຫ້ແກ່ລູກໜີ້ໂດຍທີ່ຜູ້ຄໍາປະກັນນີ້ໄດ້ຍິນຍອນດ້ວຍ ຍ່ອມເປັນເຫດຖຸໃຫ້ຜູ້ຄໍາປະກັນຫຼຸດພື້ນຈາກການຮັບຜົດຕາມ ປ.ພ.ມາດຕາ 700 ຂອໃຫ້ສາລະຍາກພ້ອງໂຈທິກ ດັ່ງນີ້ ຂໍອ່ອສູ້ຂອງອັງກາຣຜູ້ຄໍາປະກັນພິ້ງເຂົ້ນ ຮ່ວີໄມ້

คำตอบ ກຣີທີ່ຈະຄົວວ່າເຈົ້ານີ້ບ່ອນຜ່ອນເວລາທຳການທີ່ໄຫ້ແກ່ລູກໜີ້ ອັນເປັນເຫດຖຸໃຫ້ຜູ້ຄໍາປະກັນຫຼຸດພື້ນຈາກການຮັບຜົດຕາມ ປ.ພ.ມາດຕາ 700 ນີ້ ມີສາຮະສຳຄັ້ງປະກາຣານີ້ຄືອ ນີ້ຂອງເຈົ້ານີ້ທີ່ມີຕ່ອງລູກໜີ້ຈະຕ້ອງເປັນນີ້ທີ່ມີກໍາທັນດວລາທຳການທີ່ແນ່ນອນ ແຕ່ໃນກຣີຂອງການຄໍາປະກັນການທຳການຂອງລູກໜີ້ຈະເກີດບື້ນຫວຼາໄມ້ ພຣີອເກີດບື້ນມີອີໄກ໌ເປັນການໄມ້ແນ່ນອນ ດັ່ງນັ້ນ ນີ້ອັນເກີດຈາກນູ້ລະເມີດທີ່ຈັນທີ່ຕ້ອງຮັບຜົດຕ່ອງອາທິດຍີຈຶ່ງເປັນນີ້ທີ່ໄມ້ມີກໍາທັນດວລາທຳການທີ່ແນ່ນອນ ແນ້ວອາທິດຍີຈະຍອນໄຫ້ຈັນທີ່ຜ່ອນທຳການທີ່ໄດ້ເປັນງວດ ງາເປັນເວລານີ້ປີໄມ້ດີ້ເປັນກາຮ່ອງຜ່ອນເວລາທຳການທີ່ໄຫ້ແກ່ລູກໜີ້ ເພຣະມີໃໝ່ເປັນກາຄໍາປະກັນນີ້ອັນຈະຕ້ອງທຳກະ

ณ เวลาไม่กำหนดแน่นอน กรณีไม่ต้องด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 700 ข้อต่อสู้ของ อังการผู้ค้าประกัน ฟังไม่เขื่น

คำตาม นายกริ่งนำร่องตัวนำน้ำกับนายนานาไว้เป็นประกันหนึ่ง ต่อมาเมื่อหนึ่งกำหนด ชำระประกูญว่า นายกริ่งไม่มีเงินนำชำระ นายนานาจึงฟ้องนายกริ่งโดยแทนที่นายนานาจะฟ้อง บังคับจำนำ นายนานากลับไม่ฟ้อง แต่กลับไปฟ้องเรียกเงินคุณอย่างเจ้าหนี้สามัญ โดยศาลบุรินสิทธิ์ที่ มีอยู่หนึ่งอثرพย์สินคือร่องตัวน้ำกับนายนานา ในกรณีเช่นนี้ นายนานาสามารถที่จะฟ้องอย่างหนี้ สามัญได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 214 คดพิพากษาฎีกาที่ 485/2513

วินิจฉัย การที่นายนานาเข้าหนี้ไม่ฟ้องบังคับจำนำ แต่กลับไปฟ้องเรียกเงินตามสามัญญาภิ อย่างเจ้าหนี้สามัญก็ เพราะว่าลักษณะการจำนำเป็นการเอาทรัพย์เป็นประกันการชำระหนี้ โดยอาจ แบ่งแยกการจำนำกับหนี้ที่เอาทรัพย์เป็นประกันนั้นเป็นคนละส่วนกันได้ หรืออีกนัยหนึ่งหนี้ที่ จำนำเป็นประกันนั้น เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องอย่างหนี้สามัญโดยบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ทั่วไปของลูกหนี้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 214 หรือจะบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนำอย่างหนี้ อย่างใดก็ได้ การจำนำมิได้ผูกพันผู้รับจำนำให้ต้องบังคับจำนำเฉพาะทางเดียว จะนั้นนายนานาจะ ใช้สิทธิบังคับนายกริ่งอย่างหนี้สามัญ โดยศาลบุรินสิทธิ์ที่โจกมีหนึ่งอثرพย์สินที่จำนำก็ย่อมทำได้ (คดพิพากษาฎีกาที่ 485/2513)

คำตาม ลูกหนี้กู้เงินเจ้าหนี้ หนึ่งแสนบาท กำหนดใช้คืนสองปีโดยจดทะเบียนจันรองที่คิน ของตนแปลงหนึ่งประกันหนึ่นรายนี้ และมีข้อตกลงบางข้อในหนังสือสามัญๆ ดังนี้

- 1) ถ้าลูกหนี้ชำระหนี้ต้องชำระหนี้ครึ่งเดียว จะชำระหนี้ด้วยจันรองเป็นวงๆ ไม่ได้
- 2) ถ้าเจ้าหนี้จะบังคับจันรอง ให้คุณกลางตีราคาที่คินแล้วให้ลูกหนี้พยาภานหาคนซื้อใน ราคานั้น เมื่อขายได้ให้เอาเงินชำระหนี้

ข้อตกลงดังกล่าวมีผลบังคับหรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 713, 711

วินิจฉัย

- 1) ข้อตกลงนี้มีผลบังคับได้ เพราถ้อยคำในด้วนทกฎหมายที่ว่า “ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็น

อย่างอื่นในสัญญาจำนวนง” ย่อมหมายถึงว่าคู่สัญญาสามารถตกลงเป็นอย่างอื่นได้ เมื่อตกลงกันว่าถ้าลูกหนี้จะชำระหนี้ต้องชำระหนี้ครึ่งเดียว จึงมีผลบังคับได้

2) ข้อตกลงนี้ย่อมไม่สมบูรณ์ เพราะเป็นการตกลงกันไว้ก่อนเวลาหนึ่งกำหนดชำระให้จัดการแก่ ทรัพย์สินเป็นประการอื่น นอกจากตามที่กฎหมายตั้งหมายว่าด้วยการบังคับจำนวนง เพราะวิธีการบังคับจำนวนของตามกฎหมายจะต้องฟ้องคดีต่อศาล

คำตาม สินทรัพย์เงินเดือนสูญนั่งล้านบาท โดยได้จำนวนของเดือนแปลงหนึ่งเป็นประกัน และยังมีสอดแท้หนังสือสัญญาค้ำประกันหนึ่รับนี้ในวงเงินที่ทุนนี้ ในหนังสือค้ำประกันมีสัญญาข้อหนึ่งระบุว่า ผู้ค้ำประกันยอมรับผิดชอบร่วมกันกับลูกหนี้ หลังจากหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว ตนผิดนัดไม่ชำระหนี้ และสอดค์ถึงแก่กรรมลง ทั้งนี้โดยมีทองแท้เป็นทายาทรู้รับมรดกของสอดค์ผู้ค้ำประกันภายหลังการตายของสอด เศรษฐทวงถามให้ทองแท้ชำระหนี้ในฐานะทายาทของผู้ค้ำประกัน แต่ทองแท้ปฏิเสธ พร้อมทั้งยกข้อต่อสู้ว่า

(ก) เศรษฐต้องไปดำเนินการบังคับจำนวนของเอกสารที่คิดจำนวนของสินเสียก่อน จึงจะมีอำนาจมาเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้

(ข) สัญญาค้ำประกันระหว่างไปแล้วด้วยความดายของสอดค์ค้ำประกัน ทองแท้ในฐานะทายาทจึงไม่ต้องรับผิดตามสัญญาค้ำประกัน

ดังนี้ ข้อต่อสู้ของทองแท้ฟังเขื้นหรือไม่

คำตอบ

(ก) ในสัญญาค้ำประกันนี้ ปกติแล้วผู้ค้ำประกันมีสิทธิตามมาตรา 690 ที่จะยกข้อต่อสู้ให้เจ้าหนี้ไปบังคับจำนวนของเอกสารที่คิดจำนวนของลูกหนี้ก่อนได้ แต่ในเมื่อสัญญาค้ำประกันที่สอดทำต่อเศรษฐีข้อสัญญาว่า ผู้ค้ำประกันยอมรับผิดชอบร่วมกันกับลูกหนี้ ดังนั้น ทองแท้ผู้เป็นทายาทซึ่งรับเอกสารสัญญาค้ำประกันที่สอดทำไว้มาโดยมรดก จึงไม่มีสิทธิที่จะเกี่ยงให้เศรษฐีไปดำเนินการบังคับจำนวนเอกสารที่คิดจำนวนของสินเสียก่อน ตามที่มาตรา 691 บัญญัติเอาไว้

(ข) หนี้ตามสัญญาค้ำประกันมีวัตถุเป็นการชำระเงิน ว่าโดยสภาพแล้วสัญญาค้ำประกันจึงไม่ถือเป็นการเฉพาะตัวของผู้ค้ายโดยแท้ เมื่อผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตายในขณะที่หนี้ของลูกหนี้เกิดมีขึ้นแล้ว สัญญาค้ำประกันนี้ย่อมไม่ระงับ และเป็นมรดกต่อทุกแก่ทายาಥองผู้ค้ำประกัน

แต่ทั้งนี้ ทายาทจะรับผิดตามสัญญาคำประกันแค่เพียงไม่เกินไปกว่าทรัพย์มรดกที่ตกทอดแก่ตนเท่านั้น และเมื่อทายาทด้วยชื่อนี้คำสัญญาคำประกันให้แก่เจ้าหนี้ไปเป็นจำนวนเท่าใด ก็ชอบที่จะใช้สิทธิได้เบี้ยเอาจากลูกหนี้ได้ตาม มาตรา 693

สรุปแล้ว ข้อต่อสืบของทายาทผู้คำประกันทั้งสองประดิษฐ์ไม่เข้ม

คำถาม เงื่อนไขที่ผู้รับจำนำของมีสิทธิที่จะเอาทรัพย์สินจำนำของลูกเป็นของตนมีว่าอย่างไร บ้าง และวิธีการที่จะได้มาต้องทำย่างไร

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 729 ประกอบมาตรา 728

ตาม ป.พ.พ. มาตรา 729 มีหลักว่า:-

(1) ลูกหนี้ได้ขาดสั่งคอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึง 5 ปี

(2) ผู้จำนำของมิได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคารหัสินนั้นท่วมจำนวนเงินอันค้างชำระ และ

(3) ไม่มีการจำนำของรายอื่นหรือบุรินสิทธิอื่นได้จดทะเบียนไว้หนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้เอง ซึ่งจะต้องครบองค์ประกอบทั้ง 3 ประการข้างต้นนี้ จะขาดข้อหนึ่งข้อใดมิได้

วิธีการที่จะได้ทรัพย์สินนั้นมาก็คือ:-

ก. ต้องมีความยินยอมก่อน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 728

ข. ขันตอนต่อไปจะต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาลเพื่ออาศัยอำนาจทางศาลเพื่อให้ศาลมั่นใจมาเป็นของตนที่เดียวมิได้

คำถาม นายเอ (ลูกหนี้) นำโ.coพันธู.ยเมริกันรานันไปส่งมอบให้กับนายบี (เจ้าหนี้) เพื่อเป็นการประกันหนี้กู้ยืมระหว่างกันเป็นเงิน 100,000 บาท ต่อมากดังกล่าวได้ตกลูกของมาคิดเป็นมูลค่า 50,000 บาท ดังนี้ หากนายบีคิดจะขึ้นลูกโ.coเพื่อหักกลับลบหนี้ที่เกิดขึ้นได้หรือไม่

คำตอบ อ้างมาตรา 761

เรื่องนี้เป็นเรื่องจำนำ หากไม่มีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น เจ้าหนี้จะขึ้นลูกวัวซึ่งเป็นคดออกผลธรรมชาติมาบังคับชำระหนี้ไม่ได้ เพราะในเรื่องจำนำคดออกผลนิติยเท่านั้นที่หนี้จำนำของครอบคลุมถึง

คำตาน 釆งตกลงทำสัญญาซื้อผ้าใหม่สีแดงจากเหลืองจำนวน 30 พับ แต่เหลืองได้ส่งมอบผ้าไปสังเคราะห์ที่มีลักษณะคล้ายผ้าใหม่สีแดง ซึ่งมีราคาถูกกว่าผ้าใหม่มากให้แก่釆ง โดยคิดราคาเท่ากับราคาผ้าใหม่โดยเด่น ซึ่ง釆งก็ได้ยอมรับผ้านั้นไว้ เนื่องจากผ้ามีลักษณะคล้ายกัน โดยมีเจียวตกลงทำสัญญา คำประกันการชำระหนี้ค่าราคาผ้าของ釆งต่อเหลือง โดยจะทำสัญญาคำประกัน เจียวทราบว่าเหลืองเด่นส่งมอบผ้าคนละชนิดให้แก่釆ง ต่อมาเดงทราบข้อเท็จจริงจึงไม่ชำระค่าผ้าให้แก่เหลือง โดยเหตุที่ว่าตนสำคัญผิดในทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม สัญญาซื้อขายผ้าจึงตกเป็นโมฆะ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 156 เหลืองจึงมาเรียกให้เจียวชำระหนี้แทน釆งในฐานะผู้ค้ำประกัน

หากเจียวมาปรึกษาท่าน ท่านจะให้คำปรึกษาแก่เจียวว่าสัญญาคำประกันที่เจียวทำไว้ต่อเหลืองนั้นผูกพันเจียวหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

จากข้อเท็จจริงมีหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ ป.พ.พ. มาตรา 681 วรรค 1, วรรค 3

วรรค 1 : อันคำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหันอันสมบูรณ์

วรรค 3: หนึ่อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราทำด้วยความสำคัญผิด หรือเพราเป็นผู้ไว้ความสามารถนั้น ก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไว้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญางอกพันตน

การที่釆งทำสัญญาซื้อผ้าใหม่ แต่เหลืองส่งมอบผ้าไปสังเคราะห์ให้แทนโดยเด่นและเดงก์รับไว้โดยไม่ทราบ ถือว่าเดงทำสัญญาซื้อขายไปโดยสำคัญผิดในทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม สัญญาซื้อขายนี้จึงตกเป็นโมฆะ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 156 ดังนั้น เมื่อสัญญาซื้อขายอันเป็นสัญญาประทานตกเป็นโมฆะแล้วจึงไม่สามารถทำสัญญาคำประกันเพื่อคำประกันสัญญาที่ตกเป็นโมฆะได้ ตามมาตรา 681 วรรค 1

และกรณีดังกล่าวเนี้ยเหลืองจะอ้างมาตรา 681 วรรค 3 มาบังคับกับเจียวว่าไม่ได้ เนื่องจากตามมาตรา 681 วรรค 3 นั้น ให้ใช้กับเฉพาะกรณีนิติกรรมที่ก่อให้เกิดหนี้ตกเป็นโมฆะเพราสาเหตุที่สำคัญผิดหรือเพราเป็นผู้ไว้ความสามารถเท่านั้น ดังนั้น ในเมื่อสัญญาซื้อขายซึ่งเป็นสัญญาประทานที่ก่อให้เกิดหนี้ตกเป็นโมฆะแล้วจึงต้องปรับเข้ากับมาตรา 681 วรรค 1 ให้ใช้ปรับเข้ากับมาตรา 681 วรรค 3

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสัญญาค้ำประกันที่เขียนทำไว้กับเหลืองจึงไม่ผูกพันให้เขียวต้องรับผิดต่อเหลือง ตามมาตรา 681 วรรค 1

ค่าตาม การบังคับจำนำของตามมาตรา 728 นั้น ต้องทำอย่างไร มีวัตถุประสงค์ต่างจากมาตรา 729 หรือไม่ อย่างไร

ค่าตอบ การบังคับจำนำของมาตรา 728 นี้ จะต้องมีการบอกกล่าวว่าจะบังคับหนี้ โดยให้เวลาพอสมควรในการที่ผู้จำนองจะได้เตรียมตัวเพื่อนำเงินมาชำระหนี้เสียก่อน หากผู้จำนองไม่ชำระหนี้ กากในเวลาดังกล่าว ผู้รับจำนำจะนำออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ก็ได้

วัตถุประสงค์ของมาตรา 728 ต่างกับมาตรา 729 ตรงที่การบังคับตามมาตรา 728 เป็นการบังคับเพื่อขายทอดตลาด จะได้นำเงินมาชำระหนี้ แต่มาตรา 729 เป็นการบังคับเพื่อให้จำนำของหลุด

ค่าตาม นายเอ ได้ยืมเงินนายบีเป็นจำนวนเงิน 10,000 บาท พร้อมได้ส่งมอบรถชนต์เบนซ์ ของตน ให้นายบีเป็นการประกันการชำระหนี้ดังกล่าว ต่อมานายบีได้ถอนรถชนต์ไปเก็บได้ดันมะพร้าวทั้งวันทั้งคืน ดังนี้หากเกิดฟ้าผ่ารถชนต์ดังกล่าวเสียหาย นายบีต้องรับผิดหรือไม่ อย่างไร

ค่าตอบ หลักกฎหมาย มาตรา 759

กรณีนี้เป็นกรณีส่วนทรัพย์สิน ตามกฎหมายมาตรา 759 ไม่ได้ให้นายบีผู้รับจำนำจะต้องรับผิด แม้ในเหตุสุดวิสัย ดังนั้น นายบีจึงไม่ต้องรับผิด เพราะความเสียหายของรถ ตามอุทาหรณ์ ถือเป็นความเสียหายที่เกิดจากฟ้าผ่าอันเป็นเหตุสุดวิสัย

ค่าตาม บริษัทดีเดย์จำกัด ได้ทำสัญญาว่าข้างนางสาวลำไยร่องเพลงประจำห้องอาหารดีเดย์ โภชนาจำกัด โดยได้ให้นายชมพูทำสัญญารับรองว่าหากนางสาวลำไยร่องเพลงไม่ได้ตามสัญญา นายชมพูจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายให้โดยคิดค่าเสียหายวันละ 5,000 บาท เป็นเวลาตามสัญญาจ้าง ร่องเพลง นายชมพูยินยอมทำสัญญากับบริษัทดีเดย์จำกัด อยากรับทราบว่าหากนางสาวลำไยไม่สามารถร่องเพลงได้ นายชมพูจะต้องรับผิดตามสัญญาดังกล่าวหรือไม่ และสัญญาดังกล่าวจัดเป็นสัญญาค้ำประกันตามกฎหมายหรือไม่

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680

สัญญาดังกล่าวจัดเป็นสัญญาค้ำประกัน เพราะเป็นความผูกพันระหว่างบุคคลภายนอกกับ

เจ้าหนี้และการผิดสัญญาจ้างร้องเพลก์สามารถทำสัญญาค้ำประกันได้

ดังนี้ หากนางสาวลำไยไม่สามารถร้องเพลก์ได้ นายชุมพู่ก็จะต้องรับผิดชอบสัญญาดังกล่าว และสัญญาดังกล่าวถือว่าเป็นสัญญาค้ำประกันถูกต้องตามกฎหมายได้

คำถาม ข้อสัญญาหรือข้อตกลงในสัญญาจำนวนดังต่อไปนี้ใช้บังคับได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

(ก) จำนวนที่คืนมีโฉนด สัญญาจำนวนของระบุว่า ให้สิทธิจำนวนของครอบไปถึงบรรดาสิ่งปลูกสร้าง เช่น เรือนโรงที่จะปลูกสร้างลงบนที่ดินจำนวนต่อไปในอนาคตด้วย

(ข) ข้อตกลงในสัญญาจำนวนที่ว่า ถ้าบังคับจำนวนแล้วยังมีหนี้ขาดจำนวนอยู่ ให้ผู้จำนวนรับผิดชำระหนี้นั้นต่อไปจนครบ

คำตอบ

(ก) มาตรา 704 บัญญัติว่า สัญญาจำนวนต้องระบุทรัพย์สินซึ่งจำนวน และตามมาตรา 719 จำนวนที่ดินไม่ครอบไปถึงเรือนโรงอันผู้จำนวนของปลูกสร้างลงในที่ดินภายหลังวันจำนวน เว้นแต่จะมีข้อความกล่าวไว้โดยเฉพาะในสัญญาว่าให้ครอบไปถึง

ดังนั้น ข้อสัญญาจำนวนดังกล่าวไว้ในข้อ (ก) จึงมีผลใช้บังคับได้

(ข) มาตรา 733 มีความโดยสรุปว่า ถ้าบังคับจำนวนได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดในเงินนั้น

อย่างไรก็ตี ได้มีคำพิพากษาของศาลฎีกาวินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานว่า มาตรา 733 นี้ ไม่ใช่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงไม่เป็นการต้องห้ามที่คุ้มครองจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น กือตกลงยกเว้นมาตรา 733 เป็นว่าให้ลูกหนี้หรือผู้จำนวนรับผิดต่อไปจนครบนั่นเอง (โดยนัยคำพิพากษารูปแบบที่ 1313/2480)

ดังนั้น ข้อตกลงในสัญญาจำนวนดังกล่าวไว้ในข้อ (ข) จึงมีผลใช้บังคับ

คำถาม จำนวนเงินวิมล 8,000 บาท โดยมีศึกงานต้มอบสร้อยคอจำนวนเป็นประกันหนี้ไว้ การคุ้มเงินและจำนวนไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือ ต่อมาหนี้ถึงกำหนดชำระ จำนวนดังนี้ได้มีหนังสืออนุญาตไว้รัฐบาลและศึกงานต้มจำนวนที่ชำระหนี้แต่คนทั้งสองไม่ชำระ วิมลจึงเอาสร้อยคอที่รับจำนวนออกขายทอดตลาดได้เงินสุทธิเพียง 6,000 บาท ดังนี้ วิมลจะฟ้องเรียกหนี้ที่ยังขาดอยู่ 2,000 บาทจากจำนวนลูกหนี้และศึกงานค์ผู้จำนวนได้หรือไม่

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 767 วรรค 2 ประกอบ มาตรา 653

วินิจฉัย การจำนำ กัญชาฯไม่ได้บังคับว่าจะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ จึงบังคับจำนำ โดยการเอาทรัพย์สินที่จำนำออกขายทอดตลาดได้ เมื่อบังคับจำนำแล้วได้เงินน้อยกว่าจำนวนหนี้ ค้างชำระ ลูกหนี้ขึ้งดองรับผิดในส่วนที่ขาดอยู่ตามมาตรา 767 วรรคสอง ในการผันนิญลหนี้ที่จำนำ เป็นประกันคือการถูเข้มเงิน ซึ่งตามมาตรา 653 จะต้องมีหลักฐานแห่งการถูเข้มเป็นหนังสือซึ่งจะ ฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ แต่การถูเข้มเงินรายนี้ไม่ได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือไว วิมลงฟ้องเรียกหนี้ ที่ขังขาดอยู่ 2,000 บาท จากลูกหนี้ไม่ได และวิมจะฟ้องเรียกหนี้ที่ขังขาดอยู่จากศศิกานต์ ผู้จำหน่ายไม่ได้ เพราะศศิกานต์มิใช่ลูกหนี้ เป็นแต่เพียงผู้อาทรพย์สินมาจำหน่ายเป็นประกันหนี้และเมื่อ มีการบังคับจำหน่ายแล้ว จำหน่ายย่อมระงับสิ้นไป (คำพิพากษายุติการที่ 200/2496)

ค่าตาม วันที่ 1 มกราคม 2544 釁ได้ตกลงทำสัญญาถูเงินจากคำเป็นเงินจำนวน 50,000 บาท โดยกำหนดวันเด้งจะชำระหนี้คืนให้แก่ค่าภายในวันที่ 1 มกราคม 2545 โดยมีเขียวตกลงเข้าทำ สัญญาค้ำประกันหนี้เงินถูกดังกล่าว ต่อมาเมื่อถึงวันที่ 1 มกราคม 2545 釁มิได้ชำระหนี้ให้แก่ค่า ตามสัญญาและคำมิได้ทวงถามให้釁ชำระหนี้ ต่อมาวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 คำได้ทวงถามให้ เขียวชำระหนี้ในฐานะผู้ค้ำประกัน เขียวปฏิเสธที่จะชำระเงินให้แก่คำ โดยอ้างว่า คำผ่อนเวลาชำระ หนี้ให้แก่釁 ดังนั้นตนจึงหกุดพันจากความรับผิดตามสัญญาค้ำประกัน

อย่างทราบว่าข้ออ้างของนายเขียวที่จะให้ตนไม่ต้องรับผิดตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าว นั้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ค่าตอบ หลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ป.พ.พ.มาตรา 700

การผ่อนเวลาที่เจ้าหนี้ผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้อันจะมีผลให้ผู้ค้ำประกันหกุดพันความรับผิด ตาม ป.พ.พ.มาตรา 700 นั้นจะต้องเป็นการตกลงผ่อนเวลาให้กันเป็นที่แน่นอน และมีผลว่าใน ระหว่างนั้นเจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องไม่ได แต่จากข้อเท็จจริงเป็นเพียงครบกำหนดตามสัญญาถู แล้วคำไม่ได้ทวงถามให้釁ชำระหนี้ ซึ่งถือเป็นสิทธิของคำซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ไม่ถือเป็นการผ่อนเวลา การชำระหนี้ให้แก่釁แต่อย่างไร ดังนั้น จากข้อเท็จจริงกรณีจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา 700 เนื่องจากต้องรับผิดชำระหนี้ให้แก่คำตามสัญญาค้ำประกันอยู่ ข้ออ้างของเขียวที่จะให้ตนไม่ต้องรับ ผิดตามสัญญาค้ำประกันดังกล่าวตนไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ คำเหตุผลที่กล่าวมานี้ทางด้าน

[ตามแนวคำพิพากษายุติการที่ 1049/2512 (ประชุมใหญ่)]

ค่าตาม ผู้อำนวยการห้องรับจำนวน จำนวน 100,000 บาท โดยได้จำนวนที่คิดมีโฉนดแปลงหนึ่งเป็นประกัน สัญญาจำนวนทำเป็นหนังสือและจะทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อความในสัญญาจำนวนส่วนหนึ่งระบุว่า

(1) จำนวนเป็นประกันหนึ่งร้อยบาทจำนวน 100,000 บาท ตามสัญญากู้ยืมระหว่างผู้อำนวยกับผู้รับจำนวนนี้

(2) สัญญาจำนวนนี้ไม่เป็นการคัดสิทธิผู้รับจำนวนที่จะบังคับจำนวนสำหรับต้นเงินที่เกิน 100,000 บาท ซึ่งหากผู้รับจำนวนจะยอมให้ผู้อำนวยกู้ยืมต่อไปในภายภาคหน้า

(3) ผู้อำนวยไม่มีสิทธินำที่ดินแปลงนี้ไปจำนวนผู้อื่นอีก

ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า ข้อสัญญาจำนวนแต่ละข้อข้างต้นนี้ มีผลบังคับตามกฎหมายลักษณะจำนวนหรือไม่ เพียงใด โดยยกหลักกฎหมายประกอบการวินิจฉัยให้ด้วย

ค่าตอบ ป.พ.พ.มาตรา 708 บัญญัติว่า สัญญาจำนวนนี้ต้องมีจำนวนเงินระบุไว้เป็นเรือนเงินไทยจำนวนแน่ตรงตัว หรือจำนวนขึ้นสูงสุดที่ได้อาทรพย์สินจำนวนนี้ตราไว้เป็นประกันดังนี้

(1) ข้อความในสัญญาจำนวนที่ว่า จำนวนเป็นประกันหนึ่งร้อยบาทจำนวน 100,000 บาท จึงเป็นการระบุจำนวนเงินจำนวนที่ถูกต้องตามมาตรา 708 แล้ว คือได้ระบุจำนวนเงินจำนวนไว้เป็นจำนวนแน่ตรงตัว ผู้รับจำนวนยอมมีบุริมสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากที่คิดจำนวนสำหรับหนึ่งร้อยบาทจำนวน 100,000 บาทกับทั้งดอกเบี้ยในต้นเงินจำนวนคงคล่าวด้วย ตามที่มาตรา 715 (1) บัญญัติเอาไว้ว่า ทรัพย์สินซึ่งจำนวนอยู่ในจำนวนเป็นประกันเพื่อการชำระหนี้ค่าดอกเบี้ยด้วย

(2) ข้อความในสัญญาจำนวนที่ว่า สัญญาจำนวนนี้ไม่เป็นการคัดสิทธิผู้รับจำนวนที่จะบังคับจำนวนสำหรับต้นเงินที่เกิน 100,000 บาท ซึ่งหากผู้รับจำนวนจะได้ยอมให้ผู้อำนวยกู้ยืมต่อไปในภายภาคหน้านี้ ไม่มีผลบังคับตามสัญญาจำนวน เพราะไม่มีการระบุจำนวนเงินจำนวนให้ถูกต้องตามมาตรา 708 กล่าวคือ สัญญาจำนวนนี้ได้ระบุจำนวนเงินจำนวนไว้เป็นจำนวนแน่ตรงตัว หรือจำนวนขึ้นสูงสุดอย่างใดอย่างหนึ่งเลย หากว่าต่อไปภายภาคหน้าผู้รับจำนวนขึ้นยอมให้ผู้อำนวยกู้ยืมเงินไปอีกผู้รับจำนวนนี้จะไม่มีบุริมสิทธิที่จะเอาชำระหนี้จากที่คิดจำนวนสำหรับเงินที่ได้ให้ไว้ในภายหลัง

(3) ข้อความในสัญญาจำนวนที่ว่า ผู้อำนวยไม่มีสิทธินำที่ดินแปลงนี้ไปจำนวนผู้อื่นอีก ไม่มีผลบังคับ ตามที่มาตรา 712 บัญญัติเอาไว้ว่า แม้ถึงว่ามีข้อสัญญานี้เป็นอย่างอื่นก็ตามทรัพย์สินซึ่งจำนวนไว้แก่บุคคลคนหนึ่งนั้น จะเอาไปจำนวนแก่บุคคลอีกคนหนึ่งก็ได้

ค่าด่าน หนึ่งจำนวนเป็นประกันอยู่นั้นจะจับสิ้นไปเพราเหตุประการอื่นมิใช่เพราเหตุอายุความนีจะไรบ้าง ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง นายเกริกกู้เงินนายขวัญ โดยนำสร้อยเพชรจำนวนไว้เป็นประกันหนึ่งโดยจำนวนเป็นเวลากว่าสิบปีนับตั้งแต่นี้ถึงกำหนดชำระเป็นเดือนมา นายขวัญจึงบอกกล่าวแก่นายเกริกว่าจะบังคับจำนวน นายเกริกคิดค้านว่า นายขวัญไม่มีอำนาจบังคับจำนวน เพราะหนี้ขาดอายุความแล้ว ถือว่าหนี้กู้ยืมจะจับสิ้นไป ดังนี้ ข้อคัดค้านของนายเกริกรับฟังได้หรือไม่

คำตอน

วินิจฉัย :- กรณีแรก เหตุประการอื่นที่มิใช้อายุความ ทำให้หนี้จะจับไป กรณีตาม ป.พ.ม. มาตรา 314-353 ได้แก่

1. การชำระหนี้
2. เจ้าหนี้ปลดหนี้
3. หักกฎหมาย
4. แปลงหนี้ใหม่
5. หนี้เกลื่อนกลืนกัน

กรณีที่สอง หลักกฎหมายตามมาตรา 769 (1) จำนวนไม่จะจับเพราเหตุที่หนี้ขาดอายุความตามปัญหา :- หนี้กู้ยืมรายนี้ขาดอายุความแล้ว แต่สัญญาจำนวนก็มิได้รับตามไปด้วย เมื่อขังอยู่ในระหว่างสัญญาจำนวนผู้รับจำนวนเงินมีอำนาจบังคับจำนวน ดังนั้น ข้อคัดค้านของนายเกริกรับฟังไม่ได้

ค่าด่าน นกภัยเงินกระต่าย 80,000 บาท โดยมอบโอนด้วยดินให้กระต่ายยึดถือไว้เป็นประกันในขณะเดียวกันหนอนก็เข้าทำสัญญาค้ำประกันกับกระต่ายในหนี้เงินกู้โดยลงลายมือชื่อตนเองไว้ ในหนังสือค้ำประกันมอบให้กระต่ายเก็บไว้ ต่อมากกระต่ายสองสารนกจึงยอมคืนโอนด้วยดินให้นก เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ กระต่ายขอให้นกทำการชำระหนี้ นกเพิกเฉยอ้างว่าไม่มีเงิน กระต่ายจึงฟ้องนกและหนอนให้รับผิดในหนี้เงินกู้ หนอนต่อสู้ว่าตนไม่ต้องรับผิดอีกแล้วเพราการกระทำของกระต่าย อยากรทราบว่าข้อต่อสู้ของหนอนรับฟังได้หรือไม่ เพราเหตุใด ยกหลักกฎหมายประกอบให้ชัดเจน

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680(2), 686, 697

หนอนเป็นผู้ค้าประกันและมีหลักฐาน ตามมาตรา 680(2) สมบูรณ์ กระต่ายจึงฟ้องหนอนได้ การที่กระต่ายคืนโภนดที่คืนให้กับหนอนนั้น แม้ว่าจะเป็นการกระทำของเจ้าหนี้ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ผู้ค้าประกันไม่อาจเช่าช่วงสิทธิได ๆ ได้ เพราะการมอบโภนดที่คืนไว้โดยไม่ได้ทำให้ถูกต้องในเรื่องจำนวน ย่อมไม่ก่อให้เกิดสิทธิได ๆ แก่เจ้าหนี้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 697 แต่ประการใด

ดังนั้น ข้อต่อสืบของหนอนจึงรับฟังไม่ได้ เพราะการกระทำของเจ้าหนี้ไม่ทำให้ผู้ค้าประกันไม่อาจเข้ารับช่วงสิทธิแต่ประการใด กรณีไม่ต้องตาม ป.พ.พ. มาตรา 697

คำตาม นายกิ่ง ได้จำนวนที่คืนเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ของตนตามกฎหมายไว้กับนายไก่ โดยมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรว่า นายกิ่งจะต้องชำระหนี้ทั้งหมดตามจำนวนเงิน 100,000 บาท โดยชำระหนี้เป็นงวด ๆ งวดละ 10,000 บาท เป็นจำนวน 10 งวด หากขาดสั่งเงินชำระหนี้งวดใดงวดหนึ่งให้เจ้าหนี้ยึด ที่ดินซึ่งจำนวนเป็นของตนได้ ดังนี้ หากนายกิ่งผิดนัดชำระหนี้งวดใดงวดหนึ่ง นายกิ่งต้องทำการสัญญาตามที่ได้ตกลงไว้หรือไม่ อ้างไร

คำตอบ หลักกฎหมาย มาตรา 702 และมาตรา 711

วินิจฉัย ข้อความดังกล่าวถูกตัวว่า “หากขาดสั่งงวดใดงวดหนึ่งให้เจ้าหนี้ยึดที่ดินซึ่งจำนวนเป็นของตนได” นั้น ถือเป็นข้อความที่มีการบังคับให้บังคับจำนวนเป็นอย่างอื่น นอกจากที่บัญญัติเอาไว้ตามมาตรา 728 (ขบทอดคดล้า), มาตรา 729 (จำนวนหลุด) จึงใช้ไม่ได้ ดังนั้นนายไก่เจ้าหนี้ จึงยึดที่ดินซึ่งติดจำนวนไม่ได้

คำตาม นายกล้ากู้เงินนายนาน โดยเอกสารดินที่จำนวนนำเป็นประกันหนี้จำนวนเงิน 200,000 บาท เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้นายกล้าไม่มีเงินไปชำระ จนล่วงเหลวมา 3 เดือน นายนานจึงฟ้องบังคับจำนวน ปรากฏว่าศาลไม่ประทับรับฟ้อง ท่านเห็นว่าศาลสั่งชอบหรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 764 วรรคแรก

วินิจฉัย ป.พ.พ. มาตรา 764 วรรคแรก “เมื่อผู้รับจำนวนจะบังคับจำนวนแม้ว่าหนี้จะถึงกำหนดชำระแล้ว แม้ลูกหนี้ผิดนัด ผู้รับจำนวนก็ต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้และค่าอุปกรณ์ภายในเวลาอันสมควร”

ดังนั้น ตามปัญหาการที่ศาลสั่งไม่ประทับรับฟ้องศาลสั่งโดยชอบแล้ว เพรา นายนานฟ้องโดยไม่ได้ตามแบบมาตรา 764 วรรคแรกคือไม่ได้บังคับลูกหนี้ก่อนแม้จะล่วงเหลวมาแล้วก็ตาม

คำตาม เอกทำสัญญาเข่าซื้อรถจักรยานยนต์กันหนึ่งจากโท โดยมีตรีเป็นผู้ค้ำประกันการเข่าซื้อ ปรากฏว่าในหนังสือสัญญาเข่าซื้อและค้ำประกันนั้น มีแต่เอกสารกับตรีลงลายมือชื่อไว้ในฐานะผู้เข่าซื้อ และผู้ค้ำประกัน โดยลำดับ แต่โทผู้ให้เข่าซื้อมิได้ลงลายมือชื่อไว้ด้วย ต่อมาเอกสารดังกล่าวจึงนำหนังสือสัญญาเข่าซื้อ โถเงินนำหนังสือสัญญาเข่าซื้อ และค้ำประกันมาฟ้องให้เอก และตรีรับผิดตามสัญญาเข่าซื้อ และค้ำประกัน ดังนี้ศาลจะวินิจฉัยข้อคดีนี้ว่าอย่างไร

อนึ่ง สัญญาเข่าซื้อกฎหมายบัญญัติว่าต้องทำเป็นหนังสือ

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 681 วรรคหนึ่ง

วินิจฉัย ป.พ.พ. มาตรา 572 วรรคสองบัญญัติว่า สัญญาเข่าซื้อนั้นถ้าไม่ทำเป็นหนังสือท่านว่าเป็นโมฆะ

สัญญาที่ต้องทำเป็นหนังสือนามาดูว่า ถ้าสัญญาได้เข้าทำสัญญาต่อ กันเป็นหนังสือลายมือชื่อของคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจึงเป็นสาระสำคัญที่จะแสดงได้ว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายนั้นเข้าทำสัญญาต่อ กันเป็นหนังสือ หากขาดลายมือชื่อของคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปจะถือว่าคู่สัญญาฝ่ายนั้นเข้าทำหนังสือสัญญาด้วยย่อไม่ได้ อันเป็นการผิดแบบของสัญญา และตกเป็นโมฆะ

สัญญาเข่าซื้อที่พิพากษานั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ให้เข่าซื้อไม่ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือสัญญาเข่าซื้อ ต้องถือว่าสัญญาเข่าซื้อนั้นมิได้ทำเป็นหนังสือ และตกเป็นโมฆะตามมาตรา 572 วรรคสอง สัญญาค้ำประกันการเข่าซื้อย่อไม่ได้ เพราะหนึ่งตามสัญญาเข่าซื้อดังกล่าวเป็นหนึ่งนั้นไม่สมบูรณ์ไม่อ่อนมีการค้ำประกันได้ตาม มาตรา 681 วรรคหนึ่ง

ดังนั้น ศาลมต้องพิพากษายกฟ้องโจทก์

คำตาม ลูกหนี้กู้เงินเจ้าหนี้ โดยจำนำองที่ดินของตนแปลงหนึ่งเป็นประกัน และยังมีผู้จำนองซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจำนองที่ดินของตนอีกแปลงหนึ่งประกันหนี้รายนี้ด้วย ในหนังสือสัญญาจำนองทั้งสองฉบับมีข้อความว่า ถ้าเจ้าหนี้บังคับจำนำองได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ ลูกหนี้และผู้จำนองยินยอมรับผิดชอบใช้ให้จนครบ ดังนี้ ข้อสัญญาจำนองดังกล่าวมีผลบังคับใช้ได้หรือไม่ เพียงใด

ค่าตอบ หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 733

วินิจฉัย ป.พ.พ. มาตรา 733 มีสาระสำคัญว่าถ้าบังคับจำนำองแล้ว เงินยังขาดจำนำวนอยู่เท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น

อย่างไรก็ดี ศาลฎีกาโดยคำพิพากษฎีกาที่ 1313/2480 ได้วินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานว่า ป.พ.พ. มาตรา 733 นั้นเป็นบทบัญญัติที่ไม่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ข้อสัญญา จำนวนองที่ว่า ถ้าบังคับจำนวนองแล้วได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ ลูกหนี้ยินยอมรับผิดชอบใช้ให้ จนครบ อันเป็นการตกลงยกเว้นบทบัญญัติตามมาตรา 733 ซึ่งมีผลใช้บังคับ ซึ่งผลก็คือ เมื่อเจ้าหนี้ พึงบังคับจำนวนองนำเข้าทรัพย์สินจำนวนของขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิไม่พอชำระหนี้ เจ้าหนี้ย้อมมือจำนวนเงินนำเข้าทรัพย์สินออกจำนวนเพื่อบังคับคดีต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับชำระหนี้ ครบถ้วน

สำหรับกรณีที่ผู้จำนวนองซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้จำนวนองทรัพย์สินเป็นประกันการชำระหนี้ ของลูกหนี้ แล้วมีข้อตกลงในสัญญาจำนวนองว่าถ้าเจ้าหนี้บังคับจำนวนองได้เงินไม่พอชำระหนี้ ผู้จำนวนอง ยอมรับผิดชอบใช้ให้จนครบนั้น ศาลฎีกาได้เคยตัดสินไว้ว่า ข้อตกลงดังกล่าวก็มีผลใช้บังคับได้ ทำให้เจ้าหนี้มือจำนวนบังคับคดีเอาภัยทรัพย์สินอื่นของผู้จำนวนองได้หากบังคับจำนวนองแล้วได้เงินไม่พอ ชำระหนี้ (คุณพิพากษฎีกาที่ 168/2518)

หมายเหตุ หากนักศึกษาตอบปัญหาในประเด็นที่สองโดยให้เหตุผลว่า โดยหลักแล้ว ผู้จำนวนองซึ่งเป็นบุคคลภายนอกนั้นมีความผูกพันเพียงแค่เอาทรัพย์สินของตนจำนวนเป็นประกัน ผู้จำนวนองในกรณีนี้ไม่ได้เป็นลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกัน ข้อสัญญาจำนวนองที่ตกลงให้ผู้จำนวนองรับผิดในหนี้ ที่ขาดจำนวนจาก การบังคับจำนวนองต่อไปจนครบจึงไม่น่าจะมีผลใช้บังคับได้ คำตอบเท่านี้ก็นับว่ามีเหตุผล

คำ嗒ນ เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2545 นายขาวอุดหนุนเช็คล่วงหน้าลงวันที่ 5 เมษายน 2545 สั่ง ธนาคารกรุงศรีอยุธยาแห่งนี้ให้จ่ายเงินสด 200,000 บาทแก่ผู้ถือ และสั่งมอบให้นายฟ้าเป็นผู้ทรง เช็ค ระหว่างที่เช็ค这张ไม่ถึงกำหนดชำระเงิน นายฟ้ามีความจำเป็นต้องใช้เงินจำนวน 100,000 บาท นายฟ้าจึงไปหานายเมฆอุ้มเงิน 100,000 บาท นายเมฆอนุญาติให้ไว้ ไม่มีทรัพย์รองไว้ เป็นหลักประกันในการกู้ครั้งนี้ด้วยเงินจะให้กู้ นายฟ้าไม่มีทรัพย์อย่างอื่นนอกจากเช็คราคา 200,000 บาท ฉบับนั้น นายฟ้าจึงมอบเช็คดังกล่าวให้นายเมฆไว้เป็นจำนวนและได้สลักหลังไว้เป็นจำนวน ต่อมา นายฟ้าเกิดร้อนเงินขึ้นอีก นายฟ้าจึงหลอกนายเมฆว่าขอเช็คฉบับนั้นไปตรวจสอบกับธนาคาร กรุงศรีอยุธยาผู้จ่าย แต่กลับนำเช็คฉบับนั้นไปสั่งมอบให้กับนายหนอกเป็นจำนวน นายหนอกจึงเป็น

ผู้ทรงเช็ค ต่อมานิกรณีพิพาทเกิดขึ้นระหว่างนายเมฆกับนายหมอก ให้ท่านวินิจฉัยว่าใครเป็นผู้ทรงเช็คโดยชอบด้วยกฎหมาย และกรณีสิทธิ์กิจกรรมระหว่างนายเมฆกับนายหมอก

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 751 ประกอบมาตรา 926

วินิจฉัย นายเมฆมีสิทธิ์กิจกรรมระหว่างนายหมอก ตาม ป.พ.พ. มาตรา 751 เพราะตอนที่นายฟ้านำเช็คไปจำนวนนายเมฆนั้น นายฟ้าได้สลักหลังเป็นจำนวนไว้กับนายเมฆเรียบร้อยแล้ว การที่นายฟ้าหลอกนายเมฆว่าขออีบิลเช็คไปตรวจสอบกับธนาคารและนายเมฆก็ให้ไป นายฟ้ากลับนำเช็คไปส่งมอบให้กับนายหมอกเพื่อเป็นจำนวนแม้นายหมอกจะเป็นผู้เข้าถือเช็คไว้ก็ไม่ได้ทำให้นายหมอกเป็นผู้ทรงเช็คโดยชอบหรือมีสิทธิ์กิจกรรมระหว่างนายเมฆ นายหมอกจะได้แจ้งว่าตนเป็นผู้รับจำนวนนี้ไม่ได้ เพราะเช็คนี้ได้มีการสลักหลังเป็นจำนวนไว้ก่อนแล้วตาม ป.พ.พ. มาตรา 926

คำตอน บุรีภูเงินจากันทร์โดยมีที่คินของอาทิตย์ทำสัญญาจำนวนไว้ และมีพูธเป็นผู้ค้ำประกัน เมื่อหนึ่งเงินภูเงินกำหนดชำระ จันทร์ทวงตามปรากฏว่าบุรีไม่สามารถชำระหนี้ได้ จันทร์จึงฟ้องขอให้บุรีและพูธร่วมกันรับผิด พูธอ้างว่าขอให้บังคับการชำระหนี้จากที่คินของอาทิตย์ก่อน ดังนี้ อยากรบกวนว่า ข้ออ้างของพูดรับฟังได้หรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 680, มาตรา 690

กรณีเมื่อผู้ค้ำประกันจะร้องขอให้เจ้าหนี้ชำระหนี้ออกจากทรัพย์ซึ่งเป็นหลักประกันตามมาตรา 690 ต้องปรากฏว่า หลักทรัพย์เป็นของลูกหนี้ด้วย เมื่อปรากฏว่าที่คินเป็นของอาทิตย์ กรณีจึงไม่ต้องด้วย ป.พ.พ.มาตรา 690 พูธจึงมีความรับผิดตามสัญญาค้ำประกันตาม ป.พ.พ. มาตรา 680

ดังนั้น ข้ออ้างของพูดรับฟังไม่ได้

คำตอน เปี้ยบภูเงินจากสก烙จำนวน 10 ล้านบาท โดยได้นำที่คิน 1 แปลงราคา 12 ล้านบาท แพพร้อมเรือนไทยในแพ 1 หลัง ราคา 5 ล้านบาท และม้าแข่งจากต่างประเทศจำนวน 5 ตัว ราคา 5 ล้านบาท โดยระบุไว้ว่าหากมีการบังคับจำนวนให้เรียงลำดับการบังคับจำนวนจากม้าแข่งก่อน แพ และหากยังไม่พอจึงให้บังคับจากที่คิน ดังนี้อยากรบกวนว่าข้อคล้องดังกล่าวมีผลบังคับได้หรือไม่ เพราเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 710

การที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตฯ สั่งเพื่อเป็นประกันหนี้รายเดียว สามารถกระทำได้ตามกฎหมาย และในการนี้คู่สัญญาจะตกลงกัน ให้เฉพาะในกรณีที่ท่านนี้ คือ

1. ให้ผู้รับจำนำใช้สิทธิบังคับเอาเก่าทรัพย์สินซึ่งจำนำตามลำดับอันระบุไว้
2. ให้ถือเอาทรัพย์สินแต่ละสิ่งเป็นประกันหนี้เฉพาะแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดที่ระบุไว้

กรณีตามปัญหา การที่ตกลงกันให้บังคับการจำนำของจากม้าแข่ง แพ และที่ดิน จึงเป็นข้อตกลงซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายมีผลบังคับ ได้ตาม ป.พ.พ.มาตรา 710

คำตอน แคงรับจำนำรถชนต์จากเหลือระหว่างสัญญาจำนำแหงอยากรับไปพักผ่อนชายทะเล จึงถือโอกาสนำรถชนต์ที่รับจำนำนั้นขึ้นไปเที่ยวชายทะเลและ ได้ทำการคุ้มครองด้วย แต่ระหว่างขับไปกลางทาง ได้ถูกรถบรรทุกชนรถดังกล่าวบุนเสียงหาย แคงได้รับบาดเจ็บ เหลือทางรานเข้าวันจึงขอให้แคงรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากการชนต้นบุนเสียงหาย แคงอ้างว่าเป็นอุบัติเหตุ อย่างทราบว่าข้ออ้างของแคงฟังได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอน หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 760

การที่ผู้รับจำนำเอาทรัพย์สินที่รับจำนำออกใช้สอยโดยผู้รับจำนำได้ขึ้นยอนด้วย ผู้รับจำนำจักต้องรับผิดเพื่อการที่ทรัพย์สินนั้นสูญหายหรือบูบลาย แม้ทั้งที่เป็นเหตุสุดวิสัย

กรณี ตามปัญหา ข้ออ้างของแคงรับไม่ได้ เพราะเป็นการนำทรัพย์ที่จำนำไปใช้โดยมิได้รับความยินยอม